

Załoga PPRK w Poznaniu otrzymała szkandar przechodni

W wyniku współzawodnic-
stwa za III kwartał br. załoga
Zarządu Budowlanego nr 10
Państwowego Przedsiębiorstwa
Robót Kolejowych zdobyła
pierwsze miejsce we współza-
wodnictwie w skali krajowej.
W ub. sobotę w gmachu DOKP
odbyła się uroczystość wręcze-
nia sztandaru przechodniego
ufundowanego przez Związek
Zawodowy Pracowników Bu-
dowlanych. (wjc)

Głos WIELKOPOLSKI

Gena 15 gr

CZY
TEL
NIK

ok VIII. Wyd. A B

Poznań, wtorek 23 XII 1952 r.

Nr 307 (2740)

Z imieniem Generalissimusa STALINA naród polski łączy głęboką wiarę w zwycięstwo sił pokoju i postępu

Uroczysta akademія z okazji 73 rocznicy urodzin JÓZEFA STALINA

WARSZAWA (PAP)

W przededniu 73 rocznicy urodzin Józefa Stalina —
20 bm. — odbyła się w Teatrze Polskim w Warszawie
uroczysta akademія zorganizowana przez Komitet Cen-
tralny Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej.

W prezydium akademii za-
jęli miejsca: Przewodniczący
Komitetu Centralnego Pol-
skiej Zjednoczonej Partii Ro-
botniczej Bolesław Bierut,
członkowie Biura Polityczne-
go KC PZPR: Aleksander
Zawadzki, Konstanty Rokos-
sowski, Hilary Minc, Jakub
Berman, Edward Ochab, Jó-
zef Cyrankiewicz, Franciszek
Mazur, Zenon Nowak, Ro-
man Zambrowski, Franciszek
Józwiak, Stanisław Radkiewicz,
Adam Rapacki, Władysław
Dworakowski, Hilary
Cheichowski, członkowie KC
PZPR: Stefan Jędrzychowski
i Franciszek Fiedler, wicepre-
zes NKW ZSL — Stefan
Ignar, przewodniczący CK
SD — Wacław Barcikowski,
wiceprzewodniczący CRZZ —
Paweł Wojaś, przewodniczący
ZG ZMP — Stanisław Nowo-
cień, sekretarz ZG ZSCh —
Marian Jaworski, sekretarz
KW PZPR — Władysław Mat-
win, przewodniczący prezy-

dium Stoł. Rady Narodowej
— Jerzy Albrecht, literat Je-
rzy Andrzejewski, oraz prze-
downice pracy: Irena Samo-
cka, Stanisława Szarlińska i
Maria Żurawska.

Na akademii obecni są człon-
kowie Rady Państwa, człon-
kowie rządu, członkowie KC
PZPR, przedstawiciele stron-
nictw politycznych, Wojska
Polskiego, organizacji społe-
cznych, przedstawiciele świa-
ta naukowego i kulturalnego
oraz liczni przodownicy pra-
cy.

Obecni są charge d'affai-
res ZSRR — D. I. Zaikin oraz
przedstawiciele dyplomatycz-
ni państw zaprzyjaźnionych.

Nad prezydium na tle czer-
wieni jaśnieje bielą popier-
sie Wielkiego Stalina.

Po odegraniu hymnów na-
rodowych Polski i ZSRR, a-
kademii zagają i przewodni-
czy jej członek Biura Poli-
tycznego KC PZPR Aleksan-
der Zawadzki.

Słowa zagajenia wywołują
gorące owacje na cześć Cho-
rążego pokoju, wielkiego
przyjaciela narodu polskiego
— Józefa Stalina, na cześć
przewodniczącego Polskiej
Zjednoczonej Partii Robotni-
czej, Prezesa Rady Ministrów
Bolesława Bieruta, na cześć
wielkiej przyjaźni polsko-
radzieckiej.

Następnie członek KC
PZPR Stefan Jędrzychowski
wygłosił referat obrazujący
życie, walkę i genialny wkład
myśli twórczej Józefa Stali-
na w naukę marksizmu - le-
ninizmu. Słowa referatu wy-
wołują wśród zebranych wie-

lokrotną, gorącą manifesta-
cję uczuć miłości do genial-
nego nauczyciela mas pracu-
jących całego świata.

(Referat podajemy na str.
3 i 4).

Z kolei depeszę KC PZPR
do Józefa Stalina odczytuje
sekretarz Komitetu Warsza-
wskiego PZPR Władysław
Matwin.

Słowa depeszy przyjmują
zebrani długotrwałą potężną
owacją. Zebrani stojąc wielo-
krotnie skandują: „Sta-lin,
po-kój”.

Część oficjalną akademii
zakończono odśpiewaniem
„Międzynarodówki”.

DEPESZA

Prezesa Rady Ministrów Bolesława Bieruta do JÓZEFA STALINA

Do

Przewodniczącego Rady Ministrów
Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich
Towarzysza Józefa Stalina

Moskwa—Krem!

W dniu Waszych urodzin przesyłam Wam, Drogi Towa-
rzyszu Stalin, w imieniu narodu polskiego oraz rządu
Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i moim własnym, naj-
serdeczniejsze pozdrowienia i życzenia.

Naród polski otacza Was czcią i miłością jako swego
wielkiego przyjaciela i nauczyciela, z działalnością które-
go jako kierownika sławnej Komunistycznej Partii Związ-
ku Radzieckiego i państwa radzieckiego związane jest wy-
zwolenie oraz ugruntowanie niepodległości i bezpieczeń-
stwa naszej Ojczyzny, jej osiągnięcia w budownictwie so-
cjalizmu oraz stale pogłębiająca się przyjaźń polsko-ra-
dziecka, leżąca u podstaw rozkwitu Polskiej Rzeczypos-
politej Ludowej.

Pragnę zapewnić Was, że naród polski nie będzie szcze-
dził wysiłków, aby wszechstronnie wzmacniać swój wkład
do wspólnej walki naszych bratnich narodów oraz zacieś-
niać braterski sojusz ze Związkiem Radzieckim — osto-
ją pokoju i niepodległości narodów.

Gorąco Wam życzę, Towarzyszu Przewodniczący, dłu-
gich lat życia i zdrowia dla dobra sprawy postępu i po-
koju na całym świecie.

(—) Bolesław Bierut

Depesza KCPZPR

Do

Towarzysza Józefa Stalina

Moskwa—Krem!

Z okazji 73 rocznicy Waszych urodzin przesyłam Wam
w imieniu Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, w
imieniu narodu polskiego budującego socjalizm — najser-
deczniejsze życzenia długich lat życia i zdrowia dla dobra
całej ludzkości.

W dniu Waszych urodzin naród polski łączy się z bra-
tnimi narodami radzieckimi w głębokiej czci i miłości dla
Waszej osoby — wielkiego bojownika o urzeczywistnienie
najsłabszych marzeń ludzkości, Budowniczego ko-
munizmu i Chorażego Pokoju, wskazującego wszystkim
wyzyskiwanym i ucierpięciom ludom drogę wyzwolenia
i budowy nowego, szczęśliwego życia.

Z Waszą działalnością naród nasz łączy wyzwolenie na-
szej Ojczyzny z hitlerowskiego jarmu, historyczny zwrot
w dziejach naszego narodu i głęboką wiarę w zwycięstwo
sił pokoju i postępu nad siłami wojny i barbarzyństwa.

Nauki i wskazania płynące z Waszych genialnych prac,
przejęte przez Waszą myślą uchwały XIX Zjazdu sławnej
KPZR, wypowiedziane przez Was na tym zjeździe histo-
ryczne słowa są dla narodu oświeconego drogą socjalizmu
i technizmem do wzmocnienia walki o zbudowanie socjalizmu
w naszym kraju, o zacieśnienie więzów braterskiej przy-
jaźni z narodami Związku Radzieckiego o zwiększenie
wkładu naszego narodu do świętej walki o sprawę zacho-
wania pokoju.

Komitet Centralny
Polskiej Zjednoczonej
Partii Robotniczej

Wzywamy narody świata do walki o triumf sprawy pokoju

Orędzie Kongresu Narodów w Obronie Pokoju

WIEDŃ (PAP)

Kongres Narodów w Obronie Pokoju na swym koń-
cowym posiedzeniu uchwalił następujące orędzie:

Światowa Rada Pokoju, zwołując Kongres Narodów
w Obronie Pokoju, dała wyraz pragnieniu, aby zjedno-
czyć szlachetne wysiłki różnych ruchów, organizacji i
kierunków, które pomimo rozbieżności w wielu spra-
wach dążą do porozumienia między narodami i wspól-
nie chcą walczyć w celu zapobieżenia wojnie i utrwale-
nia pokoju.

Nieskrępowana dyskusja wykazała zgodną wolę Kon-
gresu położenia kresu polityce przemocy, która przy-
nosi narodom największe nieszczęścia i kryje w sobie
niebezpieczeństwo wtrącania ludzkości w otchłań ka-
tastrofy.

Jesteśmy zdania, że między państwami nie ma ta-
kich rozbieżności, których nie można by uregulować
w drodze rokowań. Dość już niszczycielskich wojen i kra-
jów, dość gromadzenia morderczych broni, dość gło-
szenia nienawiści i wzywania do wojny! Najwyższy
czas, by przystąpić do rokowań, najwyższy czas, by
osiągnąć porozumienie.

Zwracamy się do rządów pięciu wielkich mocarstw
— Stanów Zjednoczonych, Związku Radzieckiego, W.
Brytanii, Chińskiej Republiki Ludowej i Francji —
od których w tak wielkiej mierze zależy pokój na
świecie. Wzywamy je, aby niezwłocznie podjęły roko-
wania w sprawie zawarcia Paktu Pokoju.

Olbrzymia odpowiedzialność spoczywa na rządach
pięciu wielkich mocarstw. Narody będą od nich oczek-
owały odpowiedzi. Narody uczynią wszystko, aby
duch rokowań zatriumfował.

Żądamy niezwłocznego zaprzestania wszelkich dzia-
łań wojennych w Korei. Dopóki miasta obracane są w
perzynę, dopóki trwa przelew krwi, nie ma żadnej
możliwości porozumienia. Gdy działania wojenne zo-
staną przerwane, strony walczące będą mogły łatwiej
osiągnąć porozumienie w spornych kwestiach.

Jednocześnie domagamy się niezwłocznego przerwa-
nia działań wojennych w Wietnamie, Laosie, Kambod-
ży i na Malajach, oraz poszanowania bezspornego
prawa narodów do niezawisłości.

Żądamy, aby zaniechano stosowania przemocy w ce-
lu zdławienia uzasadnionych dążeń do niezawisłości
narodowej w takich krajach jak Tunis i Maroko.

Protestujemy przeciwko wszelkiej dyskryminacji
rasowej, która jest dla sumienia ludzkiego zniewagą
i potęgą niebezpieczeństwa wojny.

Jesteśmy przekonani, że pakt wojenny, do któ-
rych silniejsze państwa wciągają słabsze, oraz istnie-
nie obcych baz i stacjonowanie obcych sił zbrojnych
na terytorium innego kraju stanowią poważne za-
grożenie bezpieczeństwa tego kraju, który wbrew
swej woli może być wciągnięty do wojny. Jesteśmy
przekonani, że państwo, które nie bierze udziału
w żadnej koalicji i nie toleruje na swym terytorium
żadnych wojsk obcych, musi być zabezpieczone przed
groźbą jawnej lub ukrytej agresji.

Dwa ogniska ostatniej wojny kryją w sobie niebez-
pieczeństwo wywołania pożogi wojennej w Europie i
w Azji. A przecież można i należy doprowadzić do
pokoju rozwiązań w drodze rokowań. Uważamy za koniecz-
ne zawarcie w jak najkrótszym czasie traktatu po-
kojowego ze zjednoczonymi i demokratycznymi Niem-
cami, wykluczającego ich udział w sojuszu militarnym
wymierzonym przeciwko jakimkolwiek kra-
jom, z Niemcami, w których nie będzie miejsca dla
hitlerizmu i militarizmu, winowajców nieszczęść
jakich doznała Europa. Proponujemy, aby z Japonią
zawarty został traktat pokojowy, który położy kres
jej okupacji, a narodowi japońskiemu pozwoli zająć
miejsce we wspólnocie miłujących pokój narodów.
Uważamy za konieczne wznowienie rokowań w spra-
wie traktatu pokojowego dla Austrii, który uwolni
ten kraj od obcej okupacji.

Wysłuchaliśmy sprawozdań wybitnych specjali-
stów z różnych krajów, którzy byli w Korei i w Chi-
nach, o stosowaniu broni bakteriologicznej. Wstrząś-
nięci do głębi tymi sprawozdaniami, żądamy kate-
gorycznie niezwłocznego zakazu wojen bakteriolo-
gicznych i przystąpienia wszystkich państw do Kon-
wencji Genewskiej z roku 1925. Wielkie zdobycze na-
uki nie powinny służyć zagładzie milionów bezbron-
nych ludzi. Żądamy jednocześnie bezwzględnego za-
kazu broni atomowej, chemicznej i każdej innej
broni masowej zagłady ludności cywilnej.

Potępiamy krótkowzroczność ludzi, którzy twier-
dzą, że wysięg zbrojeń sprzyja zwiększeniu bezpie-
czeństwa państw. Jesteśmy zdania, że wysięg zbro-
jeń, wręcz przeciwnie, zwiększa zagrożenie wszy-
stkich państw, zarówno wielkich jak i małych.

Wyrażając wolę narodów, domagamy się niezwłocz-
nego podjęcia rokowań w sprawie słusznego, a nie-
jednostronnego rozbrojenia. Jesteśmy przekonani, że
skuteczna kontrola międzynarodowa umożliwi prze-
prowadzenie powszechnego, równoczesnego, stopnio-
wego i proporcjonalnego rozbrojenia.

Popieramy życzenia przedstawicieli wszystkich na-
rodów, którzy domagają się niezwłocznego wznowie-
nia wymiany między państwami dóbr materialnych
i kulturalnych.

Jesteśmy zdania, że Karta NZ gwarantuje wszy-
stkim państwom ich bezpieczeństwo, ale Karta ta,
zarówno jeśli chodzi o jej ducha jak i literę, została
pogwałcona. Domagamy się, aby Chińska Republi-
ka Ludowa zajęła w ONZ należne jej miejsce. Do-
magamy się również, aby do ONZ zostało przyjętych
14 państw, które dotychczas pozbawione są możno-
ści wypowiedziania się na tym forum.

Domagamy się w końcu, aby ONZ stała się pono-
wie forum porozumiewania się rządów i aby nie za-
wodziła dłużej pokładanych w niej przez narody
nadziei.

Narody — bez względu na panujący u nich ustrój
społeczny i na ideale, którym holdują — chcą żyć
w pokoju.

Wszystkie narody nienawidzą wojny. Wojna rzuca
swoją złowrogą cień na wszystkie kołyski. Narody mo-
gą zmienić bieg wydarzeń i przywrócić ludzkości uf-
ność w pokojowe jutro.

Wzywamy narody świata do walki o triumf ducha
rokowań i porozumienia, o prawo ludzi do pokoju.

Wierzmy, że wszystkie różnice zdań między narodami mogą być usunięte w drodze rokowań Zakończenie obrad Kongresu Pokoju w Wiedniu

WIEDŃ (PAP)

Dnia 19 bm., w późnych
godzinach wieczornych roz-
poczęło się końcowe posiedze-
nie Kongresu Narodów w O-
bronie Pokoju.

Ogromna sala Filharmonii
Wiedeńskiej nigdy jeszcze
nie mieściła tak wielu ludzi.

Wśród burzy oklasków zaj-
muje miejsce przewodniczą-
cego wybitny francuski bo-
jownik o sprawę pokoju, je-
den z przywódców Światowej
Rady Pokoju Yves Farge.
Udziela on głosu sekretarzowi
generalnemu Światowej Rady
Pokoju Jeanowi Laffitte, któ-
ry składa sprawozdanie o
składzie delegacji na Kon-
gres oraz o dokonanej przez
Kongres pracy organizacyjnej.

W Kongresie Narodów w
Obronie Pokoju — oświadczył
Laffitte — zwołanym
przez Światową Radę Pokoju
i obradującym w Wiedniu od
dnia 12 do 19 grudnia 1952
roku wzięło udział 1857 uczest-
ników, którzy przybyli z 85
krajów.

Przewodniczący Yves Far-
ge podał do wiadomości, że
Kongres otrzymał przeszło 2
tysiące orędzi powitalnych od
ludności miast i wsi, od za-
kładów pracy, od organizacji
oraz od znanych działaczy
różnych krajów.

Następnie uczestnikom
Kongresu przedstawiono za-
leczenia przyjęte przez trzy
komisje. Zalecenia te stano-
wią podstawę dla uchwał
Kongresu.

Sprawozdanie z pracy komi-
sji do sprawy niezawisłości na-
rodowej i bezpieczeństwa na-
rodów złożył Borsari; o pracy
komisji do sprawy położenia
kresu toczącym się wojnom
— James Endicott; o pracy
komisji do sprawy osłabienia
napięcia międzynarodowego
— Isabelle Blume.

Kongres przystąpił następ-
nie do najważniejszej części
swej pracy — do omówienia
trzech uchwał, które mają po-
móc w zmobilizowaniu no-
wych milionów ludzi na całej
kuli ziemskiej do walki prze-
ciwko groźbie trzeciej wojny
światowej, do walki o trwały
pokój.

Prof. Bernal (Anglia) odczy-
tuje tekst Apelu Kongresu Na-
rodów w Obronie Pokoju do
rządów pięciu wielkich mo-
carstw.

W apelu tym Kongres uro-
czyście wzywa rządy USA,
ZSRR, Chińskiej Republiki
Ludowej, Anglii i Francji do
podjęcia rokowań w sprawie
zawarcia paktu pokoju, aby
uratować świat przed naj-
większymi nieszczęściami.

Prof. Bernal zakomunikow-
ał, że powołano komitet któ-
remu polecono przekazanie
tego apelu rządowi pięciu wiel-
kich mocarstw.

Z kolei delegat Francji Gil-
bert de Chambrun ogłosił
tekst orędzia Kongresu Na-
rodów.

(Ciąg dalszy na str. 2)

Zasady obowiązkowych dostaw zwierząt rzeźnych i mleka w 1953 roku

Uchwałami rządu zostały ustalone normy obowiązkowych dostaw zwierząt rzeźnych i mleka na 1953 rok.

Obowiązkowe dostawy zwierząt rzeźnych i mleka wprowadzone w 1952 roku, obejmowały tylko część roku. Obowiązkowe dostawy zwierząt rzeźnych, wprowadzone z dniem 1 lutego 1952 r., dotyczyły tylko 11 miesięcy, zaś obowiązkowe dostawy mleka, wprowadzone z dniem 1 maja 1952 r., dotyczyły tylko 8 miesięcy.

Obowiązkowe dostawy, ustalone na poszczególne miesiące 1952 r. pozwoliły na bardziej równomierne i systematyczne zaopatrzenie ludności miast w niezbędne ilości mleka, mięsa oraz ich przetworów.

Podstawowe zasady systemu obowiązkowych dostaw z 1952 roku zostają utrzymane i w 1953 roku.

Normy obowiązkowych dostaw zwierząt rzeźnych, uchwalone przez Rząd na 1953 rok, zostały nieco zwiększone, gdyż obejmują cały rok i wprowadzają niezbędne poprawki między poszczególnymi powiatami, należącymi do jednego rejonu gospodarczego.

Podobnie, jak w roku 1952 prowadzona będzie również i w 1953 roku pomoc hodowlana oraz stosowane będą lepsze warunki dla gospodarstw produkujących i dostarczających Państwu nadwyżki towarowe ponad dostawy obowiązkowe.

Normy w obowiązkowych dostawach mleka na rok 1953 są faktycznie niższe, niżby to wynikało z przeliczenia 8-miesięcznej normy 1952 roku na 12 miesięcy.

Uwzględniając życzenia wielu chłopów, normy obowiązkowych dostaw zwierząt rzeźnych i mleka na 1953 rok ogłoszone zostały jeszcze przed początkiem nowego roku, aby w ten sposób umożliwić gospodarstwom objętym dostawami obowiązkowymi odpowiednio przygotowanie się do produkcji hodowlanej i wstawienie materiału wyjściowego (prosiat).

II.

Równocześnie z uchwałami Rządu w sprawie norm na 1953 rok Rada Państwa zatwierdziła dekrety, przewidujące rozszerzenie systemu ulg w obowiązkowych dostawach dla posiadaczy gospodarstw, mających na utrzymaniu większą ilość dzieci poniżej 14 lat oraz dla posiadaczy gospodarstw o gorzych glebach.

Posiadacze gospodarstw rolnych o obszarze nie przekraczającym 1 ha użytków rolnych, a mający na utrzymaniu troje lub więcej dzieci poniżej 14 lat, zwolnieni są od obowiązkowych dostaw mleka.

Dotychczas gospodarstwa rolne, posiadające więcej, aniżeli 30 procent ogólnego obszaru użytków rolnych w V i VI klasie, uprawnione były do korzystania z 20-procent. ulgi w dostawach zwierząt rzeźnych i mleka, przypadających od użytków rolnych w V i VI klasie. Taka ulga przysługiwać będzie w tym roku gospodarstwom mającym od 30 do 40 procent użytków rolnych w V i VI klasie. Ulga dla gospodarstw rolnych, mających od 40 do 50 procent użytków rolnych w V

i VI klasie, zwiększona została do 30 procent, a ulga dla gospodarstw posiadających powyżej połowy użytków rolnych w V i VI klasie zwiększona została do 40 procent zobowiązania, przypadającego na V i VI klasę gruntów. Ulgi te w odróżnieniu do 1952 roku udzielane będą z urzędu już w chwili ustalania wysokości dostaw obowiązkowych na 1953 rok, a nie dopiero na wniosek zowiązanych, jak to było dotychczas.

Zwiększone zostały ulgi w obowiązkowych dostawach mleka dla posiadaczy gospodarstw do 5, względnie 6 ha użytków rolnych, mających na utrzymaniu troje dzieci poniżej 14 lat. Obniżenie obowiązkowych dostaw mleka w tych gospodarstwach wynosi 25 procent zobowiązania wobec 20 procent obniżenia w 1952 r. Zwiększono również ulgi dla gospodarstw prowadzących wychów cieląt.

III.

Dotychczas w zasadzie wszystkie gospodarstwa zobowiązane były wykonać obowiązkowe dostawy zwierząt rzeźnych co najmniej w 70 procentach w trzeciej chlewni. Utrzymując tę zasadę i na rok 1953, wprowadzone zostały jednocześnie wyjątki, uwzględniające możliwości i zwyczajnie produkcyjne w niektórych gospodarstwach chłopskich. Gospodarstwa, w których laki i pastwiska stanowią co najmniej połowę ogólnego obszaru użytków rolnych i specjalizujące się w hodowli mlecznej, owiec itp., mogą w 1953 r. wykonać obowiązek dostaw w dowolnych rodzajach zwierząt rzeźnych. Gospodarstwa o obszarze nie przekraczającym 5 ha użytków rolnych, a specjalizujące się w hodowli drobiu, mogą na podstawie zezwolenia władz wykonać obowiązek dostaw w drobiu.

IV.

W celu stworzenia najkorzystniejszych warunków dla wykonywania dostaw przez gospodarstwa chłopskie i jednocześnie w celu zabezpieczenia stałego i równomiernego zaopatrzenia miast w mięso i mleko oraz ich przetworów — przestrzegana będzie ściśle zasada uzgadniania z zainteresowanymi terminów dostaw na cały rok. Przy ustalaniu terminów władze terenowe kierować się będą kwartalnymi i miesięcznymi wskaźnikami sezonowości dostaw mleka i zwierząt rzeźnych. Z drugiej strony przestrzegana będzie zasada ustalania terminów w zależności od stanu pogłowia i możliwości produkcyjnych danego gospodarstwa itp.

Uzgadnianie terminów powinno być zakończone nie później, niż do 28 grudnia br. Dla gospodarstw, których posiadacze nie zgłoszą się do uzgodnienia terminów w gromadach, wyznaczone zostaną terminy dostaw przez władze ustalające wysokość obowiązkowych dostaw.

V.

Obowiązkowe dostawy zwierząt rzeźnych i mleka przyjmowane będą po dotychczasowych obowiązkowych cenach. Za terminową dostawę trzody chlewnej przysługuje — jak w 1952 roku — prawo do nabycia węgla w ilości 2 kg za 1 kg dostarczonego żywca.

Pracownicy poselstwa Izraela w Warszawie prowadzili działalność szpiegowską

Nota Ministerstwa Spraw Zagranicznych do poselstwa Izraela w Warszawie

WARSZAWA (PAP)

W dniu 19 grudnia br. Ministerstwo Spraw Zagranicznych przesłało do poselstwa Izraela w Warszawie notę następującej treści:

Ministerstwo Spraw Zagranicznych przesyła wyrazy szacunku poselstwu państwa Izrael i ma zaszczyt zakomunikować co następuje:

Zarówno prawo międzynarodowe, jak i uznane oraz stosowane zwyczaje międzynarodowe, regulują zakres normalnej działalności przedstawieli dyplomatycznych, które jak wiadomo mają za zadanie reprezentację i ochronę interesów swego państwa i swych obywateli wobec państwa, w którym są akredytowane. W żadnym razie nie należy do kompetencji przedstawicieli dyplomatycznych popieranie, pobudzanie do działalności lub inspirowanie jakichkolwiek ugrupowań politycznych w kraju, w którym wykonują swą działalność urzędową, jak również organizowanie emigracji obywateli tego kraju lub jej propagowanie.

Poselstwo państwa Izrael, niestety, nie stosowało się do norm działalności, przewidzianej prawem i zwyczajami obowiązującymi wszystkie przedstawicielstwa dyplomatyczne. Poselstwo państwa Izrael wykraczało poza ramy normalnych funkcji dyplomatycznych oraz nadużywało przywilejów dyplomatycznych dla działalności sprzecznej z obowiązującymi w stosunkach międzynarodowych zwyczajami i dobrymi obyczajami.

Poselstwo usiłowało reprezentować wobec państwa polskiego nie tylko interesy państwa Izrael i jego obywateli, co należy do funkcji poselstwa, ale również pretendowało bezprawnie do występowania w imieniu obywateli polskich narodowości żydowskiej, wbrew zresztą ich życzeniom. Rząd Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej nigdy nie stał na stanowisku, że państwo Izrael reprezentuje jakieśkolwiek inne interesy, niż interesy tego państwa i jego obywateli i z tego powodu odmówił jego poselstwu w Warszawie uprawnień, które usiłowało sobie ono usurpować, a których rząd polski nie mógł i nie ma zamiaru równie i w przyszłości tolerować.

Ministerstwo przypomina, w związku z tym swe oświadczenia wobec poselstwa z dnia 30. XI. 1951 roku, 7. VII. 1952 roku, 25. VIII 1952 roku, w których ministerstwo podkreślało, że poszanowanie praw kraju urzędowania jest podstawową zasadą powszechnie przyjętych zwyczajów

międzynarodowych, że zasada ta obowiązuje dyplomatów akredytowanych w Polsce i stosuje się w całej rozciągłości do dyplomatów państwa Izrael, oraz że odchylenia od tej zasady nie będą tolerowane przez władze polskie.

Mimo tych ostrzeżeń poselstwo państwa Izrael w Warszawie usiłowało stać się ośrodkiem ideologicznym i organizacyjnym dla rozbitków organizacji syjonistycznych, zlikwidowanych już od dawna w Polsce. Dla tych organizacji reprezentujących interesy reakcyjnej burżuazji żydowskiej i będących z reguły ekspozyturą obcego kapitału, a w ostatnich latach związanych ściśle z imperializmem amerykańskim i wykonujących jego wrogię Polsce zlecenia, nie ma i nie może być miejsca w Polsce Ludowej. W wyniku bowiem przemian ustrojowych burżuazja

Powstały cztery nowe spółdzielnie produkcyjne

Chłopi indywidualni, zrzeszeni w ZSCH zorganizowali ostatnio na terenie województwa międzypowiatowe wycieczki do spółdzielni produkcyjnych. Odbyło się już 45 takich wycieczek. Ogółem w ciągu grudnia w odwiedziny do spółdzielni pojedzie 125 grup chłopskich.

Podczas jednej z wycieczek chłopi z Mylina i Tucholi w powiecie międzychodzkiem podziwiali dwuletni dorobek spółdzielni w Turowie (pow. Szamoty). Ze szczególnym zainteresowaniem oglądano tam nowobudującą się chlewnię na 500 sztuk świń. Chłopi z Mylina w rozmowie ze spółdzielcami podkreślali, że docierali do nich wieści o turowskiej spółdzielni, ale tylko dotyczące braków i błędów. Nie natomiast nie wiedzieli o osiągnięciach. Z tego widąc, jak perfidnie działa wrog, usiłując zohydzić idee spółdzielczości i utrudnić podniesienie wsi na wyższy poziom rozwoju.

Chłopi z Teklinowa i Dobrogości po zwiedzeniu gospodarstwa zespółowego w Domaszkowie założyli w sobie spółdzielnię III typu. Tak samo chłopi z Gostyczyny założyli spółdzielnię II typu po powrocie z wycieczki. W Grudzielcu do spółdzielni zapisało się 20 członków, dzięki temu, że podczas wycieczki przekonali się naocznie o wyższości gospodarki zespółowej nad indywidualną.

W innych gromadach, z których chłopi odwiedzali spółdzielnię, powstały już komitety założycielskie. (wł)

w Polsce, włączając w to burżuazję żydowską, pozabawioną została swych pozycji politycznych. Polska Rzeczpospolita Ludowa całkowicie i w pełni zlikwidowała wszelkie uciski narodowy, rasowy i religijny zapewniając wszystkim swym obywatelom bez różnicy narodowości pełne równouprawnienie i jednakowe warunki rozwoju politycznego, gospodarczego i kulturalnego.

Perfidne próby i wysiłki, zmierzające do uaktywnienia szczytków organizacji syjonistycznych w Polsce Ludowej, napotykały i napotykać będą na zdecydowany odpór, podobnie jak próby wszelkich innych agentów imperializmu amerykańskiego, usiłujących podkopać pokojowe budownictwo w Polsce. Próby te skazane są na niepowodzenie przede wszystkim ze względu na postawę obywateli polskich narodowości żydowskiej, którzy włączyli się do pracy i budownictwa w Polsce.

Poselstwo wzywało do swych biur obywateli polskich narodowości żydowskiej, namawiając ich do wszczęcia starań o wyjazd z Polski i żądając przekazywania mu odpisów podań i dokumentów do władz polskich. Do tego celu służyły również niektórym przedstawicielom poselstwa wyjazdy w teren dla pozyskania kontaktów, przy czym nie omieszkał on grać na uczuciach religijnych, obierając sobie dla spotkań synagogi i inne miejsca związane z uprawianiem kultu religijnego oraz domagając się od kongregacji wyznaniowych zapraszania przedstawicieli poselstwa. Te działania oraz jej cele potwierdził w swych zeznaniach urzędnik poselstwa Ari Lerner.

Posługując się wyżej wymienionymi metodami działania, przedstawiciele posel-

stwa utrzymywały kontakty z elementami syjonistycznymi, jak na przykład z Ojaszem Raczko, rewizjonistą, b. członkiem organizacji faszystów żydowskich, osadzonym przez sąd Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej za nielegalną działalność w Polsce, z Abramem Futerfasem, Szyją, Ausublem i innymi.

Samozwańczy patronat nad obywatelami polskimi narodowości żydowskiej i agitacją emigracyjną służyły zarażem za pretekst dla gromadzenia wiadomości dotyczących organizacji politycznych i społecznych w Polsce, sytuacji na Ziemiach Odzyskanych, sieci komunikacyjnej, sił obronnych. Dane te usiłowano wydobywać między innymi przy pomocy specjalnie opracowanego kwestionariusza od petentów poselstwa oraz w czasie podróży poszczególnych pracowników poselstwa. Tę nielegalną działalność o charakterze wywiadowczym potwierdzili w swych zeznaniach urzędnik poselstwa, Ari Lerner oraz Abram Futerfas i Szyja Ausubel.

Jak wiadomo, kontynuacja tej działalności jest praktyką, przesłuchaną przez władze państwa Izrael imigrantów z Polski, między innymi na temat potencjału produkcyjnego Polski, sił obronnych, zastosowania innowacji technicznych w Polsce, stanu kolejnictwa, handlu zagranicznego, aparatu państwowego itp. wiadomości.

W związku z wyżej przedstawionymi faktami, charakterystycznymi działalność poselstwa państwa Izrael Ministerstwo Spraw Zagranicznych kategorycznie domaga się od poselstwa zaniechania wyżej omówionych niedopuszczalnych praktyk oraz przestrzegania i poszanowania praw, zwyczajów przyjętych w stosunkach międzynarodowych i dobrych obyczajów.

Zakończenie obrad Kongresu Pokoju w Wiedniu

(Dokończenie ze str. 1)

Po ogłoszeniu tych dwóch dokumentów, poddano je pod głosowanie w każdej delegacji oddzielnie.

W uroczystej atmosferze Yves Farge ogłasza wyniki głosowania. Za przyjęciem apelu do rządów pięciu wielkich mocarstw głosowało 1.637 osób; 7 delegatów wstrzymało się od głosu.

Za oświadczeniem Kongresu Narodów padło 1.626 głosów; 10 delegatów wstrzymało się od głosu.

Giuseppe Nitti, wygło-

sił końcowe przemówienie. Stwierdził on m. in.:

Wierzmy w możliwość pokojowego współistnienia różnych ustrojów. Wierzmy, że wszystkie różnice zdań między narodami mogą być usunięte w drodze rokowań.

Jesteśmy przekonani, że pokój może być ocalony i będziemy odważnie i stanowczo walczyć o naszą sprawę.

O godz. 3 w nocy z 19 na 20 grudnia Yves Farge oznajmił, że wielki Kongres Narodów w Obronie Pokoju zakończył obrady.

„Przyjaciel mój — rozmyślał Erwin — na pewno czekał dziś na mnie z biciem serca w umówionym miejscu. Myślał o Martinie tak, jak gdyby obcowali z sobą w zamierzchniej przeszłości! „Może i teraz jeszcze czeka tam na mnie”. — Przed niespełna trzema miesiącami przyjechali razem do Berlina. Żaden z nich nie miał rodziny. Nie oczekiwali ich ani matka, ani siostra, ani ukochana, nikt — prócz rewolucji. Rewolucja — to był dla nich nie tylko przewrót, państwo radzieckie czy „cała władza dla Rad”. To było nowe życie, które z przeszłością nie więcej miało wspólnego niż życie pozagrobowe z doczesnym. Oczekiwali podziału ziemi zupełnie tak samo jak niesłychanych doznań wewnętrznych. Erwin oczekiwał, że może uda mu się jednak zostać teraz szluzarzem-mechanikiem lub nawet, w tym nowym życiu, kreslarzem; miał też nadzieję, że w przyszłości rzadzić będzie światem potężna jakaś siła, że zapanuje wolność i sprawiedliwość. O to przecież bili się tygodniami na ulicach Berlina; ostatnio — z białą gwardią, którą Noske *) sprowadził sobie na pomoc. Przecież republika przyszła na świat w listopadzie, jak owo dziecko z bajki, które urodziło się zgrzytając, z siwymi włosami, bezwładnie pod brzemieniem dawnych grzechów. Jeżeli teraz składa się tak, że on, Erwin, ma umrzeć, to jego śmierć będzie tylko nic nie znaczącym epizodem w całokształcie życia, które burzliwie toczyć się będzie dalej, z nim czy bez niego. /

*) Gustaw Noske — jeden z przywódców Socjaldemokratycznej Partii Niemiec (SPD), w 1919 r. organizował korpusy ochotnicze do walki z komunistami, którzy w Niemczech występowali wówczas pod nazwą spartakowców. (przyp.) tłum.)

Anna Seghers

Umarli pozostają młodzi

(FRAGMENT)

„Skończyć z nim!” — Erwin zrozumiał, co te słowa mają znaczyć, chociaż kapitan mruknął je tylko. Pojął, że kres życia się zbliża. Gdy wczoraj białogwardziści przypuścili szturm do stajen dworskich, nie wyobrażał sobie jeszcze, że może umrzeć. Od czasu, kiedy w 1914 roku na samym początku wojny, zgłosił się jako młody chłopiec na ochotnika, przywykł wprawdzie do tego, że trzeba liczyć się ze śmiercią. Służba wojskowa obiecywała wówczas więcej niż jego własna sierota, nieszczerza młodość. Lepiej już włożyć mundur niż paradować w żalosnym kitlu berlińskiego przedsiębiorstwa wywoźki śmieci: marne było to zajęcie, o które wystarał mu się wujaszek, nie chcąc go dłużej utrzymywać ani płacić majstrowi za jego naukę.

Dwukrotnie jeszcze zabrzmiąło mu w uszach: „Skończyć, skończyć!” Nie wiedział tylko, czy to kapitan wycelował przez zęby te słowa, czy też odbiły się one echem we własnej jego duszy.

Armia była mu wówczas wszystkim: matką, krajem rodzinnym i ucieczką. Słowa „honor i ojczyzna” przyjął z taką samą gotowością jak i broń, gdyż to on, smarkacz dotąd za ledwie tolerowany, często bity, nikomu niepotrzebny, okazał się nagle przeznaczony do wielkich rzeczy. Po pierwszych paroksyzmach zwierzęcego lęku w okopach, przestał odczuwać grozę śmierci, jak wszyscy ludzie na tym świecie, którzy wszak doskonale wiedzą, że muszą kiedyś umrzeć, a jednak świadomość ta nie ciąży im na każdym kroku. Ale prawdziwe życie zaczęło się dlań właściwie dopiero w grudniu 1916 roku. Wtedy w okopach wpadła mu w ręce pierwsza ulotka. Od owej chwili nie upłynęły jeszcze trzy lata, a teraz trzeba umierać, jeżeli „skończyć z nim” ma rzeczywiście

oznaczać kres jego życia. Nie mógł zrazu powstrzymać wąskiego, spienionego potoku niedorzecznych nadziei, który urwał się dopiero w chwili, gdy zagrzynał hamulec samochodu. Od czasu, kiedy wpadła mu w ręce owa ulotka, śmierć nabrała dlań innego znaczenia, jak gdyby miała w sobie więcej z życia aniżeli z umierania. Przedtem życie ciążyło mu i tylko czasem w niedzielne noce uśmiechało się do niego. Ulotka była czymś, co po raz pierwszy przemówiło do niego po ludzku, zwracając się właśnie do niego. Odczuł po raz pierwszy, że jest ktoś, kto go gwałtownie szuka, kto potrzebuje go natychmiast, koniecznie, z ciałem i duszą, kto żyć bez niego nie może. Wmawiał sobie przedtem, że jest bardzo potrzebny ojczyźnie. Bronił się rozpaczliwie, aby nie porwało go coś, za czym tęsknił, ale co uważał za hańbę. Jedną połowę serca broniła się długo przed podszeptami drugiej połowy. A jednak bliski był już zrozumienia, że armia nie ma nic wspólnego z matką ani z ojczyzną. równie mało jak ciotka, która rada była, że się go pozbyła. Ojczyzna, którą ludzie tak wychwalali, nie była wcale tak ucieczką, jaką mu się dawniej wydawała.

Gdy schował ulotkę do kieszeni munduru wiedział, że teraz nareszcie znalazł go ten, kogo on sam szukał z niepokojem, chociaż nieświadomie. Ujrzał czarno na białym pytania, które przedtem przemikały mu tylko przez głowę, niby cień cienia. Czemu życie

Imię i życie Wielkiego STALINA sztandarem w walce o szczęśliwą przyszłość ludzkości

Przemówienie wiceprezesa Rady Ministrów Stefana Jędruchowskiego
wygłoszone w dniu 20 bm. na uroczystej akademii w 73 rocznicę urodzin Józefa Stalina

Towarzysze!

Cała postępową ludzkość z głęboką czcią i miłością obchodzi 73 rocznicę urodzin wielkiego wodza klasy robotniczej, genialnego przyjaciela i kontynuatora dzieła Lenina, współtwórcy i organizatora Socjalistycznej Rewolucji Październikowej i państwa radzieckiego, budowniczego socjalizmu, pogromcy hitlerowskiego faszystu i oswobodziciela narodów, wodza światowego obozu pokoju, demokracji i socjalizmu — Towarzysza Józefa Stalina. (Długotrwałe gorące oklaski).

Postać Towarzysza Józefa Stalina jest obok postaci twórców socjalizmu naukowego, Karola Marksa i Fryderyka Engelsa, obok postaci wielkiego Lenina, największą postacią historyczną w całych dotychczasowych dziejach ludzkości, zdumiewającym przejawem wielkości ducha i geniuszu, odpowiadającego wielkości naszej przełomowej epoki, epoki rewolucji socjalistycznej i zwycięstwa socjalizmu nad kapitalizmem, epoki likwidacji społeczeństwa opartego na wyzysku klasowym i budowy nowego społeczeństwa, bezklasowego społeczeństwa komunistycznego.

Całe życie Towarzysza Stalina nierozdzielnie związane jest z organizowaniem się rewolucyjnego ruchu robotniczego, z walką o rewolucyjną par-

tię nowego typu, partię zdolną poprowadzić proletariatu na czele mas pracujących do zwycięskiej walki z kapitalizmem i przeżytkami feudalizmu, z umacnianiem i rozwijaniem zwycięstw rewolucji socjalistycznej, budową społeczeństwa socjalistycznego w Związku Radzieckim i dalszym stopniowym rozwojem od socjalizmu do komunizmu.

Od wczesnej młodości Towarzysz Stalin, uczeń i przyjaciel Lenina, stoi w pierwszych szeregach rewolucyjnego ruchu proletariatu Rosji w walce przeciwko caratowi, obszarstwu i kapitalizmowi. Wraz z Leninem, Stalin jest współtwórcą i organizatorem partii bolszewickiej, partii nowego typu, która stała się pierwszą w historii siłą zdolną do poprowadzenia proletariatu na czele szerokich mas pracujących do zwycięstwa.

Towarzysz Stalin najściślej współdziałał z Leninem o bronie rewolucyjnego marksizmu przed wypaczeniami i wulgaryzacją ze strony zdrajców i oportunistów II Międzynarodówki, przed atakami ze strony agentów burżuazji i rosyjskim ruchu robotniczym — mniścików i eserów, o pracowaniu rewolucyjnej strategii i taktyki klasy robotniczej w rewolucji burżuazyjno-demokratycznej w Rosji, a następnie strategii i taktyki przejścia od rewolucji burżuazyjno-demokratycznej do rewolucji proletariackiej.

Pierwsze na świecie państwo robotników i chłopów

Towarzysz Stalin jest wraz z Leninem organizatorem i kierownikiem największego wydarzenia w dziejach ludzkości, Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej, w toku której proletariatu rosyjski na czele mas chłopskich i narodów uciskanych przez cara obalił władzę kapitalistów i obszarników i po raz pierwszy w dziejach ustanowił władzę robotników i chłopów na ogromnym terytorium, stanowiącym szóstą część świata. Towarzysz Stalin odegrał decydującą, kierowniczą rolę w rozgromieniu licznych armii białogwardystów i interwentów, którzy chcieli utopić we krwi rewolucję socjalistyczną i zdusić młodą radziecką republikę rosyjską i bratnie republiki radzieckie w ogniu wojny domowej. Już w czasie wojny domowej ujawnił się geniusz wojenny Towarzysza Stalina, który tak mocnym blaskiem zajaśniał w okresie wielkiej wojny w obronie ojczyzny przeciwko hitlerowskiemu faszystyzmowi.

Towarzysz Stalin przy boku Lenina i wraz z Leninem organizował pierwsze na kuli ziemskiej państwo robotników i chłopów, Rosyjską Socjalistyczną Federacyjną Republikę Radziecką, a następnie Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich, państwo, które opierając się na prawie koniecznej zgodności stosunków produkcji z charakterem sił wytwórczych, pokierowało przeobrażeniem stosunków produkcji w kierunku likwidacji systemu wyzysku w kierunku budowy socjalizmu (gorące oklaski).

Po śmierci Włodzimierza Lenina, Józef Stalin, rozwijając genialną teorię Lenina o możliwości zbudowania socjalizmu w jednym kraju i obroniwszy tę teorię przed agentami imperializmu — trockistami, bucharinowcami i ziniwiewowcami, poprowadził partię komunistyczną do zwycięskiej walki o zbudowanie społeczeństwa socjalistycznego. Stalinowska teoria socjalistycznego uprzedmiotowienia kraju, a w szczególności planowego rozwoju ciężkiego przemysłu, jako drogi prowadzącej do likwidacji zaco-

alizacji których Związek Radziecki stał się w ciągu zaledwie kilkunastu lat krajem nowoczesnego, socjalistycznego przemysłu i przodującej techniki. Rozwijając plan spółdzielczy Lenina, Towarzysz Stalin stworzył teorię kolektywizacji, jako drogi rozwoju rozdrobnionej drobnotowarowej wsi do socjalizmu, i w walce z wrogami klasy robotniczej i socjalizmu pokierował realizacją kolektywizacji, stwarzając obok socjalistycznego przemysłu nowoczesne socjalistyczne rolnictwo i przeprowadzając likwidację pozostałych jeszcze klas kapitalistycznych. W ten sposób w Związku Radzieckim zbudowane zostało zwycięskie pierwsze na świecie społeczeństwo socjalistyczne i zlikwidowany został raz na zawsze wyzysk klasowy.

Po zwycięskim zbudowaniu socjalizmu w Związku Radzieckim Towarzysz Stalin po kierował obracowaniem nowej konstytucji radzieckiej, odpowiadającej nowym warunkom społecznym, konstytucji państwa zwycięskiego socjalizmu. Konstytucja Stalinowska, najbardziej demokratyczna konstytucja na świecie, stała się po drugiej wojnie światowej przykładem i natchnieniem przy opracowaniu nowych konstytucji w krajach demokracji ludowej, w tej liczbie również przy opracowaniu Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Po zbudowaniu ustroju socjalistycznego i uchwaleniu nowej Konstytucji Związku Radzieckiego, Towarzysz Stalin nakreślił na XVIII Zjeździe Wszechzwiązkowej Komunistycznej Partii (bolszewików) drogę dalszego rozwoju Związku Radzieckiego, dalszego potężnego wzrostu jego sił wytwórczych i stopniowego przechodzenia od socjalizmu do komunizmu. Zdrańcy i zdrajcy hitlerowskiej III Rzeszy na Związku Radzieckim przerwał ten pokojowy rozwój. Towarzysz Stalin natychmiast po wybuchu wojny stanął na czele państwowego Komitetu Obrony i o sobiście pokierował dziełem zmobilizowania wysiłków całego narodu w celu zorganizowania obrony i rozgromienia najeźdźców. Gigantyczne zmagania narodów radzie-

kich z hitlerowskimi barbarzyńcami i ich wasalami stały się zarazem wielką histo-

Geniusz strategiczny Generalissimusa Stalina

Mimo tego, że Hitler korzystał uprzednio z hojnej pomocy anglo-amerykańskiej, następnie zaś dla prowadzenia wojny przeciwko Związkowi Radzieckiemu zmobilizował zasoby ujarzmionych przez siebie krajów zachodniej i środkowej Europy, Związek Radziecki pod kierownictwem Towarzysza Stalina w toku wojny osiągnął decydującą przewagę nad hitlerowskimi Niemcami, zadał najeźdźcom szereg drugoczących ciosów, wyzwolił nie tylko okupowane terytoria własne, ale także okupowaną przez hitlerowców Polskę i inne kraje środkowej i południowo-wschodniej Europy, przeniósł działania wojenne na terytorium nieprzyjacielskie i rozgromił wroga w jego własnym kraju.

Towarzysz Stalin w najcięższym momencie wojny, w chwili, gdy wróg zbliżał się do Moskwy, w swym historycznym przemówieniu w dniu 7 listopada 1941 roku wyraził niezachwianą wiarę w ostateczne zwycięstwo Związku Radzieckiego nad hitlerowskimi Niemcami i natchnął pewnością zwycięstwa żołnierzy i oficerów bohaterów Armii Radzieckiej i cały naród radziecki. Przewidując ostateczne zwycięstwo Związku Radzieckiego, Towarzysz Stalin oparł się na genialnej marksistowskiej analizie wszystkich czynników decydujących o zwycięstwie we współczesnej wojnie.

O zwycięstwie Związku Radzieckiego nad hitlerowskimi Niemcami zdecydowała przewaga ustroju socjalistycznego — pozwalającego na planową mobilizację zasobów i potencjału gospodarczego kraju w szybkim tempie — nad ustrojem kapitalistycznym, opartym na prywatnej kapitalistycznej własności środków produkcji. O zwycięstwie Związku Radzieckiego zdecydowała wartość zaplecza, wynikająca z jedności moralno-politycznej społeczeństwa radzieckiego w przeciwieństwie do słabości zaplecza hitlerowskiego, wynikającej z antagonizujących stosunków społecznych ustroju kapitalistycznego. Przewaga Związku Radzieckiego została osiągnięta dzięki zmobilizowaniu całego wysiłku

narodowego w toku wojny dla wystawienia odpowiedniej ilości dobrze uzbrojonych i wyszkolonych dywizji, dzięki temu, że rozwinięty w okresie stalinowskich pięcioletek potencjał przemysłowy Związku Radzieckiego pozwolił na zaopatrzenie armii we wszystko, co jej było potrzebne dla osiągnięcia zwycięstwa, dzięki wychowaniu w Armii Radzieckiej całej plejady dowódców o wybitnych zdolnościach organizacyjnych i strategicznych.

Geniusz strategiczny Generalissimusa Stalina

Zwycięstwo Związku Radzieckiego nad hitlerowskimi Niemcami było owocem mądrej, przewidującej polityki Towarzysza Stalina w okresie poprzedzającym wojnę, polityki socjalistycznego uprzedmiotowienia kraju i kolektywizacji rolnictwa, polityki umacniania obronności kraju. Dużą rolę w umocnieniu zaplecza odegrało rozgromienie przez Towarzysza Stalina trockistowsko-bucharinowsko-ziniwiewowskiej agencji imperializmu w okresie poprzedzającym wojnę. Wreszcie w sposób decydujący zaważyły na losach wojny geniusz strategiczny Towarzysza Stalina, który uzbrojony w potężną broń dyalektyki marksistowskiej, opracował i zrealizował nowoczesną postępową strategię i sztukę operacyjną. Radziecka nauka wojenna w praktyce wykazała swą wyższość nad reakcyjną hitlerowską nauką wojenną.

Druga wojna światowa, zwycięstwo Związku Radzieckiego nad hitlerowskimi Niemcami i faszystowsko-militarystyczną Japonią, wyzwolenie przez Armię Radziecką szeregu krajów Europy i Azji, doprowadziło do zasadniczej zmiany w międzynarodowym układzie sił, poszerzyło znacznie wyłom stworzony w systemie kapitalizmu światowego przez Rewolucję Październikową, wyrwało Związek Radziecki z dotychczasowej izolacji międzynarodowej, doprowadziło do powstania regu państw demokracji ludowej w Europie i Azji, do powstania obozu demokracji i socjalizmu ze Związkiem Radzieckim na czele, do dalszego pogłębienia kryzysu światowego systemu kapitalistycznego.

Wspaniały triumf Stalinowskiej polityki

Po ukończeniu II wojny światowej Towarzysz Stalin w równie genialny sposób jak organizował zwycięstwo nad hitlerowskimi Niemcami i kierował armiami na polu walki, organizuje i kieruje dalszym wspaniałym, pokojowym rozwojem Związku Radzieckiego w kierunku komunizmu (oklaski). Wbrew nadziejom imperialistów, że wysiłek wojenny osłabi Związek Radziecki i zachwieje jego siłę ekonomiczną, Związek Radziecki niezwykle szybko przezwyciężył skutki poważnych zniszczeń wojennych i znacznie przekroczył przedwojenny poziom produkcji. Dziś już produkcja przemysłowa Związku Radzieckiego jest większa przeszło dwukrotnie od produkcji z roku 1940, a produkcja rolna również znacznie przekroczyła poziom przedwojenny. Realizując ge-

niałne plany Stalinowskie, Związek Radziecki przeobraża przyrodę na stepowych obszarach południowej Rosji i Ukrainy oraz pustyniach Azji środkowej, buduje gigantyczne zapory wodne i największe na świecie elektrownie wodne, wielkie kanały żeglowne i melioracyjne, nawadnia wielkie obszary gruntów, sadzi leśne pasy ochronne, przeistaczając w ten sposób nawiedzone posuchą stepowe obszary i pustynie w urodzajne i zagospodarowane ziemie i stwarzając podstawy dalszego, szybkiego tempa wzrostu produkcji rolnej. Wielkie budowle komunizmu stanowią wspaniały dowód niewzruszalnej przewagi ustroju socjalistycznego nad gnijącym ustrojem kapitalistycznym, wspaniały triumf leninowsko-stalinowskiej polityki.

Zwycięski Wódz nowej epoki

Ogromne historyczne znaczenie na drodze dalszego rozwoju państwa radzieckiego w kierunku komunizmu posiada XIX Zjazd Wszechzwiązkowej Komunistycznej Partii (bolszewików) obecnie Komunistycznej Partii Związku Ra-

Towarzysza Stalina na Zjeździe. Dzieło pt. „Ekonomiczne problemy socjalizmu w ZSRR”, w którym Towarzysz Stalin omówił najważniejsze zagadnienia ekonomii politycznej w ustroju socjalistycznym odkrył i sformułował podstawowe prawo ekonomiczne socjalizmu i podstawowe prawo ekonomiczne współczesnego kapitalizmu narodził wspaniałą perspektywę i konkretne drogi przejścia od socjalizmu do komunizmu, dzieło to stanowi uwiecznienie całego dotychczasowego ogromnego dorobku teoretycznego marksizmu-leninizmu (oklaski).

Przewodniczący KC naszej Partii Towarzysz Bolesław Bierut w artykule pt. „Zwycięski Wódz nowej epoki”, napisanym z okazji 70 rocznicy urodzin Towarzysza Stalina pisał:

„W zdumiewającym umyśle Towarzysza Stalina

skoncentrowały się doświadczenia stuletniej walki rewolucyjnej proletariatu i potężne wzloty myśli jego genialnych poprzedników. Wielki uczeń Marksa, Engelsa i Lenina rozwinął wszechstronnie ich osiągnięcia teoretyczne, wzbogacając je własnymi doświadczeniami historycznego okresu budownictwa socjalistycznego i drugiej wojny światowej, która — największa z wojen ludzkich — była decydującym starciem dwóch ustrojów i dwóch epok. Wyprowadził zwycięsko socjalizm z tego starcia i przekształcił go w potęgę niezwykłą. Jest Wodzem i natchnieniem Partii, którą tworzył wraz z Leninem — Partii, która zbudowała socjalizm, najsilniejszą Partii światowego proletariatu, jego stalowej i niezłomnej awangardy”.

Doniosłe znaczenie ogromnego dorobku teoretycznego prac Józefa Stalina dla budownictwa socjalizmu

Towarzysz Stalin nie tylko obronił marksizm-leninizm przed atakami wrogów socjalizmu i przed wszelkiego rodzaju wypaczeniami, ale twórczo rozwinął w nowych warunkach, uogólniając bogate doświadczenie budownictwa socjalistycznego w Związku Radzieckim i międzynarodowego ruchu robotniczego. Towarzysz Stalin rozwinął i uzasadnił leninowską teorię o możliwości zbudowania socjalizmu w jednym kraju i udowodnił możliwość zbudowania komunizmu w jednym kraju, zwłaszcza takim, jak Związek Radziecki, w warunkach utrzymania się otoczenia kapitalistycznego, teorii dyktatury proletariatu i sojuszu robotniczo-chłopskiego, teorii państwa radzieckiego. Towarzysz Stalin rozwinął leninowską teorię w sprawie narodowościowej sformułował prawa rządzące powstawaniem i rozwojem narodów, określił cechy narodów burżuazyjnych i socjalistycznych, zastosował leninowską zasadę samookreślenia narodów w budowie wielonarodowego państwa radzieckiego i organizacji współpracy narodów Związku Radzieckiego.

Towarzysz Stalin zbudował teorię socjalistycznego uprzedmiotowienia kraju i kolektywizacji rolnictwa. Towarzysz Stalin rozwinął i wzbogacił leninowską teorię imperializmu, stwierdzając, że ustrój kapitalistyczny w rezultacie pierwszej wojny światowej i powstania Związku Radzieckiego wszedł w okres ogólnego kryzysu kapitalizmu oraz przeprowadzając głęboką analizę ogólnego kryzysu kapitalizmu i etapów rozwoju tego kryzysu.

Ogromny dorobek teoretyczny Towarzysza Stalina, który rozwinął i wzbogacił skarbnicę marksizmu-leninizmu, zawiera niezwykle bogactwo myśli, niezwykle bogactwo wskazań, mających ogromne znaczenie teoretyczne i praktyczne dla budownictwa socjalizmu oraz dla rewolucyjnego ruchu mas pracujących na całym świecie (długotrwałe oklaski).

Ten dotychczasowy dorobek został uzupełniony i niezwykle wzbogacony w ostatniej klasycznej pracy Towarzysza Stalina pt. „Ekonomiczne problemy socjalizmu w ZSRR”.

W pracy tej Towarzysz Stalin postawił i rozwijał w sposób naukowy podstawowe zagadnienia współczesnej nam epoki historycznej. Towarzysz Stalin przeprowadził głęboką analizę praw ekonomicznych, działających w społeczeństwie socjalistycznym, uzasadnił obiektywny

charakter tych praw stanowiących odbicie procesów działających niezależnie od woli ludzkiej, przeprowadził drugocząca krytykę wulgarnych, pseudonaukowych pojęć o charakterze tych praw, pojęć, tkwiących korzeniami w fałszywych koncepcjach woluntarystycznych i subiektywistycznych — idealistycznych. Towarzysz Stalin wykazał dobitnie, że negowanie obiektywnego charakteru praw ekonomicznych socjalizmu, wyobrażenie, że władza radziecka może w sposób dowolny udoskonalać, zmieniać, czy przeobrażać obiektywne prawa ekonomiczne, prowadzi do przypadkowości oraz do awanturactwa w polityce gospodarczej.

Jednocześnie Towarzysz Stalin poddał surowej krytyce poglądy stojące na gruncie fetyszyzacji praw ekonomicznych, głoszące bezsilność społeczeństwa w obliczu żywiołowego działania tych praw.

Zadaniem budowniczych komunizmu i socjalizmu jest

gruntowne poznanie wymagań obiektywnych praw ekonomicznych socjalizmu po to, aby je wykorzystać dla budowy społeczeństwa socjalistycznego, jest obowiązkiem wszystkich działaczy państwowych, partyjnych i gospodarczych, a błędne przekonanie, że władza ludowa „może wszystko”, może dowolnie zmieniać i kształtować prawa ekonomiczne, mogłoby tylko utrudnić i zahamować postęp ku socjalizmowi. Podobnie konieczne jest zważenie poglądów o bezsilności społeczeństwa wobec żywiołowego działania praw ekonomicznych poglądów, za którymi kryje się u nas często oportunizm i uleganie wpływom ideologii burżuazyjnej.

Szczegółowe znaczenie dla nas ma przeprowadzona przez Towarzysza Stalina głęboka analiza różnic pomiędzy prawami ekonomicznymi i prawami przyrody, stwierdzenie, że podczas gdy odkrycie i zastosowanie praw przyrody przebiega mniej lub więcej gładko, odkrycie i zastosowanie nowego prawa ekonomicznego natrafia na zaciekły opór ze strony reakcyjnych, obumierających sił społecznych (Ciąg dalszy na str. 4)

Rośnie i pogłębia się zaufanie na całym świecie do Józefa Stalina, do Związku Radzieckiego i wielkiej KPZR

Dokończenie przemówienia wiceprezesa Rady Ministrów — Stefana Jędrzychowskiego

tecznych, których interes klasowy jest sprzeczny z działaniem nowych praw ekonomicznych. To stwierdzenie Towarzysza Stalina ma tym większe znaczenie dla nas, że przeżywamy właśnie okres przejściowy, w którym stare prawa ekonomiczne, właściwe formacji kapitalistycznej, schodzą ze sceny i ustępują miejsca nowym prawom ekonomicznym, powstającym na gruncie nowych warunków ekonomicznych. Władza ludowa świadomie stara się wykorzystać nowe prawa ekonomiczne socjalizmu w interesie ogromnej większości społeczeństwa,

mas pracujących, dla budowy wolnego od wyzysku ustroju socjalistycznego. Stosowanie tych praw napotyka jednak na zaciekły opór ze strony reakcyjnych, obumierających sił społecznych, ze strony istniejącej jeszcze klasy kapitalistycznej — kuliaków na wsi, ze strony resztek kapitalistycznych elementów w mieście i ze strony wszelkiego rodzaju agentów imperializmu. Przewyciężenie tego oporu w drodze ostrej walki klasowej pozwoli na wykorzystanie obiektywnych praw ekonomicznych dla zwycięskiego zbudowania socjalizmu.

nie dróg zacierania różnic klasowych między chłopami i robotnikami, dróg przekształcenia robotników, chłopów i inteligencji w pracowników bezklasowego społeczeństwa — dopełnia bogactwa treści, uogólnień teoretycznych i praktycznych wskazań zawartych w stalinowskiej teorii budowy komunizmu.

Towarzysz Stalin sformułował w swym klasycznym dziele naukowo uzasadniony program budowy komunizmu, oparty na poznaniu obiektywnych praw rozwoju społecznego, na wszechstronnym uwzględnieniu i wykorzystaniu obiektywnie istniejących warunków i możliwości rozwoju. Nie jest przypadkiem, że XIX Zjazd Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego zalecił komisji powołanej do opracowania nowego programu partii przyjąć za podstawę pracę Towarzysza Stalina pt. „Ekonomiczne problemy socjalizmu w ZSRR”.

Dzieło Towarzysza Stalina stanowi zarazem ogromny wkład w dalszy rozwój leninowskiej nauki o imperializmie.

Obok odkrycia i sformułowania podstawowego prawa ekonomicznego współczesnego kapitalizmu, mającego zasadnicze znaczenie dla zrozumienia sytuacji międzynarodowej i położenia w świecie kapitalistycznym, Towarzysz Stalin stwierdził zaostrenie się powszechnego kryzysu kapitalizmu i zanalizował jego przyczyny mające swe źródło w rozkładzie światowego systemu kapitalistycznego, w rosnącej potęgzie Związku Radzieckiego, Chin Ludowych i innych krajów demokracji ludowej. Podstawowe znaczenie dla marksistowskiej oceny sytuacji międzynarodowej mają stwierdzenia Towarzysza Stalina dotyczące rozpadu jednolitego wszechogarniającego systemu światowego i

powstania dwóch równoległych, przeciwstawnych sobie rynków — rynku krajów kapitalistycznych i rynku krajów socjalizmu i demokracji.

Ekonomiczna blokada ZSRR i krajów demokracji ludowej, stosowana przez Stany Zjednoczone i ich wasali w celach przygotowania agresji, nie mogła zahamować rozwoju ekonomicznego krajów obozu pokoju. Kraje te nawiązały pomiędzy sobą ekonomiczną współpracę i wzajemną pomoc na zasadach nie znających precedensów i nie mogących mieć miejsca w stosunkach między krajami kapitalistycznymi. Kierują się one we wzajemnych stosunkach pragnieniem dopomożenia drugiemu krajowi i osiągnięcia ogólnego rozwoju. Przede wszystkim dzięki okazywanej na tych zasadach pomocy wielkiego Związku Radzieckiego kraje demokracji ludowej cechuje wysokie tempo rozwoju gospodarki i kultury.

„...żaden kraj kapitalistyczny — wskazuje Towarzysz Stalin — nie mógłby udzielić krajom demokracji ludowej tak skutecznej i na tak wysokim poziomie technicznym stojącej pomocy, jakiej udziela im Związek Radziecki.

Chodzi nie tylko o to, że pomoc ta jest pomocą maksymalnie taną i technicznie pierwszorzędą. Chodzi przede wszystkim o to, że u podstaw tej współpracy leży szczere pragnienie wzajemnego przyścia sobie z pomocą i osiągnięcia wspólnego podniesienia gospodarki. W rezultacie mamy wysokie tempo rozwoju przemysłu w tych krajach. Można powiedzieć z całą pewnością, że przy takim tempie rozwoju przemysłu dojdzie wkrótce do tego, że kraje te nie tylko nie będą potrzebowały przywozu towarów z krajów kapitalistycznych, lecz same odczuwać konieczność zbywania na zewnątrz nadwyżek swojej produkcji”.

Zaostrzenie się sprzeczności między krajami kapitalistycznymi

Jednocześnie w świecie kapitalistycznym na skutek zwaną się sferą zastosowania sił głównych krajów kapitalistycznych do zasobów światowych, wzajemne stosunki między tymi krajami cechuje wzmożona walka o rynki i dążenie do pograżenia konkurentów. Towarzysz Stalin we właściwy swej geniuszowi niezwykle przenikliwy sposób wskazał na nieuniknione narastanie i wybuch sprzeczności między krajami kapitalistycznymi mimo pozornej jedności obozu imperialistycznego.

Prasa burżuazyjna i politycy burżuazyjni usiłowali zbagatelizować i podważyć to stwierdzenie Towarzysza Stalina. Lecz, na przekór tym twierdzeniom burżuazyjnych polityków, rozwój wypadków w świecie kapitalistycznym w czasie i po XIX Zjeździe Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego potoczył się w kierunku, potwierdzającym głęboki sens i prawdziwość słów Stalina. Zaostrzyły się sprzeczności angielsko-amerykańskie na Bliskim Wschodzie, sprzeczności francusko-amerykańskie w północnej Afryce, sprzeczności francusko-niemieckie, sprzeczności pomiędzy narodami niemieckimi i japońskimi a imperializmem amerykańskim. W jasrawy sposób przejawia się sprzeczność pomiędzy walczącymi o niepodległość i zniesienie imperialistycznego wyzysku narodami krajów kolonialnych i zależnych a mocarstwami imperialistycznymi ze Stanami Zjednoczonymi na czele. Sprzeczność te ujawniły się z taką siłą, że doprowadziły nawet do szeregu porażek Stanów Zjednoczonych i mocarstw kolonialnych na forum Zgromadzenia Ogólnego ONZ, gdzie zwykle delegacja amerykańska dysponuje posłuszną większością.

Narody całego świata widzą w Generalissimie Stalinie Wodza całego obozu pokoju i postępu

Doniosłe znaczenie posiada dana przez Towarzysza Stalina charakterystyka światowego ruchu obrońców pokoju.

„Współczesny ruch w obronie pokoju — uczy Towarzysz Stalin — ma na celu zmobilizowanie mas ludowych do walki o utrzymanie pokoju, o zapobieżenie nowej wojnie światowej. A zatem ruch ten nie zmierza do obalenia kapitalizmu i ustanowienia socjalizmu — ogranicza się on do demokratycznych celów walki o utrzymanie pokoju”.

Jednocześnie jednak Towarzysz Stalin podkreśla, że nieślusne byłoby wyciągać stąd wniosek, że teza towarzysza Lenina o nieuchronności wojen między krajami kapitalistycznymi straciła moc.

„Jest rzeczą najbardziej prawdopodobną — mówi Towarzysz Stalin, że współczesny

Dzieło Towarzysza Stalina „Ekonomiczne problemy socjalizmu w ZSRR” i jego przemówienie do delegatów zagranicznych na XIX Zjeździe Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego ukazuje szerokie perspektywy masom ludowym wszystkich krajów w walce przeciwko imperialistycznej agresji i agresji (pada okrzyk: „Komunistyczna Partia Związku Radzieckiego niech żyje!”). Wszyscy wstają, długo skandując „Stalin”.

Natchnie ono nową siłą bo-

ową rewolucyjny ruch robotniczy, ruch narodowo-wyzwoleńczy narodów uciskanych i międzynarodowy ruch w obronie pokoju. Postępowa ludzkość, która z gniewem i nienawiścią śledzi objawy zdżyczenia amerykańskich imperialistów, niszczących przy pomocy napalmu i wojny bakteriologicznej dzieci i starców, mordujących bezbronnych jeńców chińskich i koreańskich — utwierdza się w przekonaniu, że te zbrodnicze siły imperializmu mogą być i będą poskromione.

Wieczna przyjaźń i sojusz łączą narody Polski i Zw. Radzieckiego

Naród Polski ma szczególne powody obchodzić dzień urodzin Wielkiego Stalina, najlepszego Przyjaciela narodu polskiego, szczególnie ciepło i serdecznie

Towarzysz Stalin zawsze był bliski polskiemu ruchowi rewolucyjnemu, znał ten ruch i nie raz pomagał mu prostować błędy i torować drogę naprzód. Towarzysz Stalin zna nasz kraj i serdecznie wspomina o swoim pobycie w Krakowie przed pierwszą wojną światową. Towarzysz Stalin wraz z Leninem zawsze walczył o słuszną marksistowską linię w rosyjskim ruchu robotniczym w kwestii narodowej, o uznanie prawa uciskanych narodów do samookreślenia i krytykował luksemburgistowskie błędy SDKPiL w tej sprawie. Z inicjatywy Lenina i Stalina jednym z pierwszych aktów rewolucyjnej Rosji było przekreślenie traktatów rozbiorowych zawartych przez Rosję carską z Prusami i Austrią.

Zwycięskiej działalności rewolucyjnej Lenina i Stalina naród polski zdawcza odzyskanie niepodległości w roku 1918. Państwo radzieckie już wówczas wyciągnęło do Polski rękę do zgody, ale ręka ta została odrzucona przez polską burżazję i obszarników, którzy działając w imię swych interesów klasowych a wbrew interesom narodu, zaprzędzili Polskę zachodnim imperialistom. Kiedy w r. 1939 nad Polską zawisło niebezpieczeństwo hitlerowskiej agresji, Związek Radziecki znowu wyciągnął dłoń pomocy do narodu polskiego, ofiarując sojusz i pomoc zbrojną na wypadek hitlerowskiego najazdu na Polskę. Ale rządząca Polska zdradziła klika sanacyjną, na rozkaz anglo-amerykańskich i francuskich imperialistów, odrzuciła radziecką pomoc. Antyradziecka polityka polskiej burżazji i obszarników doprowadziła do katastrofy wrześniowej i postawiła naród polski w obliczu przygotowywanej przez hitlerowski faszyzm fizycznej zagłady.

Bohaterska walka narodów radzieckich i zwycięstwo Związku Radzieckiego nad hitlerowskimi Niemcami przyniosło po raz drugi narodowi polskiemu wyzwolenie, tym razem nie tylko narodowe, ale i społeczne. Dzięki osobistej opiece Towarzysza Stalina w Związku Radzieckim powstała Armia Polska, zaczątek — wraz z Armią Ludową w kraju — odrodzonego Ludowego Wojska Polskiego.

Towarzysz Stalin był twórcą przełomu w stosunkach pomiędzy narodem polskim, a narodami radzieckimi, a w szczególności narodem rosyjskim, ukraińskim, białoruskim i litewskim, a narodem polskim. (długotrwałe gorące oklaski przechodzące w owacje).

Wieczna przyjaźń i sojusz połączyły nasze narody na zawsze.

Dzięki Związkowi Radzieckiemu i osobistej Towarzysza Stalina Polska odzyskała zagarniętą jej przed wiekami Ziemię Zachodnią po Odrę i Nysę i ustaliła przyjazne stosunki z Niemieccką Republiką Demokratyczną.

Towarzysz Stalin kieruje nieocenioną pomocą okazywaną przez Związek Radziecki naszemu krajowi w budownictwie socjalizmu, w rozbudowie naszego socjalistycznego przemysłu. Z inicjatywy To-

warzysza Stalina Związek Radziecki buduje w Warszawie własnymi siłami i środkami, jako dar dla stolicy, wspaniały Pałac Kultury i Nauki, który stanie się trwałym i widocznym pomnikiem przyjaźni polsko-radzieckiej i bezinteresownej pomocy Związku Radzieckiego, okazywanej naszemu krajowi.

Nauki i wskazania Towarzysza Stalina mają dla nas nieocenione znaczenie w praktyce budownictwa socjalizmu w naszym kraju, uzbrajają nas ideologicznie przeciwko wrogim siłom klasowym, pozwalają nam skutecznie przewycięzać i pokonywać przeszkody i trudności, na jakie napotykamy na naszej drodze ku wspaniałej przyszłości (z sal pada okrzyk: „Wielki Przyjaciel narodu polskiego, ukochany Stalin niech żyje!”). Wszyscy wstają skandując: „Stalin, pokój!”

Przyjaźń i pomoc okazywana przez Towarzysza Stalina narodowi polskiemu zobowiązuje nas do jeszcze bardziej ofiarnej pracy i walki o realizację Planu 6-letniego, do jeszcze większego zespolenia naszych szeregów we Frontie Narodowym, do zwiększenia naszego wkładu w walkę o utrwalenie pokoju na świecie i w umocnienie sił obozu pokoju i demokracji, do zwiększenia czujności w walce z agentami imperializmu, do włożenia maksymalnych starań dla przyspieszenia realizacji wielkich idei Lenina i Stalina, idei socjalizmu i komunizmu (długotrwałe oklaski). Padają okrzyki: „Niech żyje przyjaźń i sojusz polski z narodami wielkiego Związku Radzieckiego!”

Będziemy działali zgodnie ze wskazaniami Towarzysza Bieruta, który w referacie na naradzie aktywu PZPR w Warszawie dnia 4. 11. 1952 r., poświęconej sprawozdaniu z XIX Zjazdu Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego stwierdził:

„Obrady Zjazdu dają nam olbrzymi materiał do ubojowania ideologicznego naszych szeregów, dla walki o podnoszenie świadomości najszerszych mas pracujących. Winniśmy, wykorzystując dorobek ideowy Zjazdu, jeszcze bardziej wzmocnić naszą pracę propagandową i wychowawczą, uczynić z nowych zdobyczy nauki stalinowskiej poważny oręż w walce z przeżytkami ideologii burżuazyjnej, wzmocnić aktywność i bojowość wszystkich organizacji partyjnych przez podniesienie ich pracy masowo-politycznej oraz ich inicjatyw organizacyjnej. Ponieważ wielki dorobek ideowy Zjazdu w najszersze masy, niech budzi w nich wiarę w przyszłość i wolę do dalszych wysiłków w budownictwie socjalistycznym.

Niechaj pobudzające do działania idee XIX Zjazdu i mobilizujący apel Towarzysza Stalina do partii komunistycznych i robotniczych natchnie nas zapałem do dalszej walki o pokój na świecie, do walki o jak najrychlejsze, pełne zwycięstwo socjalizmu w naszej Ojczyźnie!”

NIECH ŻYJE DŁUGIE LATO WODZ CAŁEJ POSTĘPOWEJ LUDZKOŚCI, WIELKI PRZYJACIEL NARODU POLSKIEGO, NASZ KOCHANY NAUCZYCIEL, JOZEF STALIN!

Niewzruszalna przewaga socjalizmu nad kapitalizmem

Towarzysz Stalin przy pomocy głębokiej analizy marksistowskiej odkrył i w sposób naukowy i wyczerpujący sformułował podstawowe prawo ekonomiczne socjalizmu i podstawowe prawo ekonomiczne współczesnego kapitalizmu. Dzięki temu odkryciu ekonomia polityczna socjalizmu wzniosła się na nowy, wyższy poziom, a marksistowska nauka o imperializmie została wzbogacona i rozwinięta zgodnie z nowymi warunkami historycznymi.

Stalinowska analiza podstawowego prawa ekonomicznego socjalizmu i podstawowego prawa ekonomicznego współczesnego kapitalizmu odsłania ogromną przewagę ustroju socjalistycznego nad ustrojem kapitalistycznym, odsłania głęboko humanistyczny charakter socjalizmu, w którym celem działalności ekonomicznej jest coraz lepsze, coraz doskonalsze zaspokajanie rosnących potrzeb społeczeństwa, przy czym środkiem do tego jest stały, nieprzerwany wzrost produkcji i jej doskonałenie na bazie najwyższej techniki. Równocześnie analiza ta odsłania przeżarty zgłiznizną, szczególnie żarłoczną, szczególnie grabieżczy i pasyżniczy charakter współczesnego kapitalizmu, który nie zadowala się już średnim zyskiem, który ugania się za najwyższymi zyskami poprzez ucisk i grabież wielu krajów, poprzez wyzysk, ruinę i pauperyzację większości ludności danego kraju, poprzez ujarzmianie i systematyczne grabienie narodów innych krajów, zwłaszcza krajów zafaranych, wreszcie poprzez wojny i militaryzację gospodarki narodowej, wykorzystywane dla zapewnienia największych zysków.

Humanistyczny przepojony troską o człowieka program budowy komunizmu w ZSRR

Ogromne teoretyczne i praktyczne znaczenie dla budownictwa socjalistycznego posiada przeprowadzona przez Towarzysza Stalina analiza charakteru gospodarki towarowej i prawa wartości w ustroju socjalistycznym.

Historyczne, na miarę świata, znaczenie posiada sformułowanie przez Towarzysza Stalina w pracy pt. „Ekonomiczne problemy socjalizmu w ZSRR” warunków przejścia od socjalizmu do komunizmu. Droga od socjalizmu do komunizmu prowadzi poprzez nieprzerwany wzrost całej produkcji społecznej przy przeważającym wzroście produkcji środków wytwórczych, poprzez podniesienie własności kołchozowej do poziomu własności ogólnonarodowej w drodze stopniowych przejść, realizowanych z korzyścią dla kołchozów, a zarazem z korzyścią dla całego społeczeństwa, stopniowego zastępowania obrotu towarowego wymianą produktów, — wreszcie poprzez kulturalny rozwój całego społeczeństwa, który by zabezpieczył wszystkim członkom społeczeństwa

Przeciwstawiając wilczemu prawu współczesnego kapitalizmu podstawowe prawo socjalizmu, Towarzysz Stalin mówi:

„Zamiast zapewnienia maksymalnych zysków — zapewnienie maksymalnego zaspokojenia materialnych i kulturalnych potrzeb społeczeństwa, zamiast przerwania rozwoju produkcji od koniunktury do kryzysu i od kryzysu do koniunktury — nieprzerwany wzrost produkcji, zamiast periodycznych przerw w rozwoju techniki, którym towarzyszy niszczenie sił wytwórczych społeczeństwa — nieprzerwane doskonałenie produkcji na bazie najwyższej techniki”.

To genialne, proste i jasne stalinowskie przeciwstawienie podstawowego prawa ekonomicznego socjalizmu i podstawowego prawa ekonomicznego kapitalizmu, stanowi dotkliwy cios dla obrońców i apologetów imperializmu, bowiem w dobitny sposób uoacza masom ludowym na całym świecie niewzruszalną przewagę socjalizmu nad kapitalizmem.

Odkrycie i sformułowanie przez Towarzysza Stalina podstawowego prawa ekonomicznego socjalizmu i podstawowego prawa ekonomicznego współczesnego kapitalizmu ma nieocenione znaczenie dla rozwoju świadomości i aktywności społecznej mas pracujących krajów socjalizmu i demokracji ludowej, w budowie komunizmu w Związku Radzieckim i socjalizmu w krajach demokracji ludowej, oraz dla rozwoju walki mas pracujących w krajach kapitalistycznych przeciwko znieważonemu grabieżczemu imperializmowi.

wszechstronny rozwój zdolności fizycznych i umysłowych. Rozwinięta przez Towarzysza Stalina porównawcza perspektywa zapewnienia wszystkim członkom społeczeństwa możliwości otrzymania dostatecznego wykształcenia, aby mogli stać się czynnymi działaczami życia społecznego i aby mogli swobodnie wybierać zawód, a nie być przykutymi na całe życie do jednego zawodu, perspektywa skrócenia dnia roboczego do 6, a później nawet do 5 godzin, wprowadzenie obowiązkowego powszechnego wykształcenia politechnicznego, zasadniczego polepszenia warunków mieszkaniowych, co najmniej podwojenia płac realnych robotników i urzędników — oto głęboko humanistyczny, pełny treści i przepojony troską o człowieka program budowy komunizmu (oklaski).

Przeprowadzona przez Towarzysza Stalina naukowa analiza takich wielkich zagadnień, jak zniesienie w ustroju komunistycznym istotnych różnic między miastem a wsią oraz między pracą fizyczną a umysłową, wskaza-

Wykonali plan operacyjny w 106,3% Z Wielkopolski

W Krotoszynie odbyło się ostatnio walne zgromadzenie członków Powszechnej Spółdzielni Spożywców. Sprawozdanie z działalności PSS złożył wicedyrektor ob. Gąsioriewicz, po czym wywiał się ożywiona dyskusja. Na zakończenie wystąpił zespół artystyczny świetlicowego PSS.

Powszechna Spółdzielnia Spożywców w Krotoszynie liczy 5.396 członków, w tym 2.608 kobiet. Prowadzi ona 30 różnych sklepów, z czego 16 spożywczych, 3 nabiałowe, 3 piekarnicze, 2 odzieżowe oraz 5 piekarni i 1 zakład zbiorowego żywienia. Wśród pracowników rozwinięte jest współzawodnictwo zespołowe. Realizacja podjętych w okresie sprawozdawczym zobowiązań przyniosła 65.642 zł oszczędności.

TABELA WYGRANYCH

4 dzień cięgnięcia
Wygrana 100 000 zł padła na nr 15460.
Wygrana 60 000 zł padła na nr. 90948, 113838, 114587, 115134.
Wygrana 20 000 zł padła na nr. 82421, 126551, 127779.
Wygrana 10 000 zł padła na nr. 9597, 110036, 117022, 126437.
Wygrana 5000 zł padła na nr. 26064, 26357, 110362, 146503.
Wygrana 2000 zł padła na nr. 5782, 11227, 12532, 23448, 25746, 44081, 52331, 53696, 56735, 57334, 57709, 58033, 58370, 59007, 64236, 74666, 79318, 88077, 113214, 114168, 125233, 128808, 133643, 136680, 137978.

Wygrana 1000 zł padła na nr. 5830, 6842, 6879, 7525, 8066, 10121, 11594, 18493, 19846, 20049, 31431, 37416, 43862, 45245, 49206, 50821, 56032, 62649, 64082, 65365, 67780, 70550, 70578, 79263, 81270, 82081, 83235, 89016, 94816, 97165, 100906, 106088, 109115, 111601, 114878, 115355, 115906, 118085, 118272, 127041, 128006, 128812, 131006, 133146, 133775, 134330, 134705, 139114, 140421, 140922, 144425, 147435.

Wygrane seryjne
Wygrana seryjna w wysokości 40 zł otrzymuje każdy numer losu kończący się na 01, 08, 09, 14, 15, 22, 26, 27, 31, 32, 36, 44, 53, 54, 71, 72, 78, 82, 84, 90, 93, 96, 97, 98, 99.

O ile jednak na numer taki padła już wygrana w ciągnięciu IV rzutu V Krajowej Loterii Pieniężnej numer ten wygranej seryjnej nie otrzymuje. Wygrana seryjna otrzymuje w tym wypadku następny nie wylosowany jeszcze wyższy numer losu.

czędności. Spółdzielnia posiada własną świetlicę i zespoły artystyczne.

Przy sklepach PSS istnieją 23 komitety członkowskie, przyczyniające się poważnie do usprawnienia działalności Spółdzielni. Spółdzielnia urządza różnego rodzaju bezpłatne imprezy, a m. in. zabawy dla dzieci, koncerty oraz loterie z wartościowymi nagrodami.

Piekarnie Spółdzielni zaopatrują już 80% ludności Krotoszyna w pieczywo, wypiekając dziennie 4.880 kg (16 gatunków) różnego pieczywa. Przy zakładach zbiorowego żywienia PSS prowadzi też trzody chlewne.

Dzięki współzawodnictwu i usprawnieniu pracy, osiągnięto w minionym roku obniżkę kosztów własnych o 49.550 zł. Plany operacyjne wykonała Spółdzielnia w 106,3%. W najbliższej przyszłości przewiduje się dalszą rozbudowę piekarni i zakładów zbiorowego żywienia oraz powiększenie tuczu trzody chlewnej. (fk)

Może teraz będzie lepiej pracować

Po rocznym milczeniu odbyło się wreszcie, przy bardzo niskiej frekwencji, walne zebranie koła Związku Bojowników o Wolność i Demokrację w Wolsztynie. Przedni zarząd nie wykazywał żadnej działalności, na zebraniu wybrano więc nowy, który według powszechnej opinii potrafi ożywić pracę koła.

L. Budzyński
korespondent „Głosu”

WYDAWCA: Instytut Prasy

„Czytelnik”

REDAGUJE ZESPÓŁ.

REDAKCJA: Poznań, ul. Grunwaldzka 19 II ptr. Telefony: centrala (łączy wszystkie działy) 82-70, 64-75, redaktor naczelny 78-76, sekretarz redakcji 74-36, dział miejski 7988, dział listów i interwencji 78-57, 18-64, redaktor dyżurny (od godz. 22) 64-75, drukarnia (nocny) 64-72. Godziny przyjęcia w redakcji: od 10 do 12.

ADMINISTRACJA: Poznań, ul. Grunwaldzka 19, parter.

PRENUMERATA: zamówienia przyjmują wszystkie urzędy pocztowe, listonosze oraz kioski gazetowe.

OGŁOSZENIA: Biuro Ogłoszeń RSW Prasa, Poznań, ul. Świerczewskiego 3, tel. 62-31, konto PKO Poznań V 5220 110. Biuro czynne od 7 do 16.30, w soboty od 7 do 14.30. Za dział ogłoszeń redakcja nie odpowiada.

DRUKARNIA: Zakłady Graficzne im. Marcina Kasprzaka, Poznań ul. Wawrzyniaka 39.

K-3-10257

W Liceum Pedagogicznym w Lesznie, Szkolne Koło Przyjaźni Polsko - Radzieckiej zorganizowało konkurs recytacji śpiewu i tańców radzieckich. Udział w nim wzięły 4 zespoły oraz około 25 uczniów indywidualnie. Deklamowano wiersze: A. Puszkina, Majakowskiego i innych w języku rosyjskim. Wśród deklamatorów wybił się uczeń klasy IV c - Włodzicki. Wszyscy uczestnicy otrzymali nagrody w postaci książek autorów radzieckich i polskich w języku rosyjskim.

(Kaik)

Nowo wybrany Komitet Rodzicielski przy 11-letniej szkole w Kleczewie, pow. Konin, postanowił wzmoć walkę o podniesienie wyników nauki i wychowania. Utworzono sekcje: naukowo - wychowawczą, kulturalno - oświatową i gospodarczo - imprezową. Dla usprawnienia pracy wszyscy członkowie Komitetu zapewnili sobie mieszcznik „Szkoła i Dom”

(Z. Kow)

PSS uruchomiła ostatnio w Rogoźnie punkt sprzedaży mięsa końskiego. (J. Stelm.)

Przodujący uczniowie Państwowej Szkoły Ogólnokształcącej st. licealnego w Śremie, w nagrodę za dobre wyniki nauki wyjechali na wycieczkę turystyczną - krajoznawczą do Wrocławia. (Jawi)

W pierwszym półroczu 1952/53 uczniowie Państwowej Szkoły Ogólnokształcącej w Śremie „zarobili” 229 stopni niedostatecznych, tzn. o 141 mniej niż w roku ubiegłym. Najlepiej wypadła klasa X2 (z 10 stopniami) niedostatecznych, najgorzej IX2 (50 niedostatecznych). (Jawi)

Teatry

PAŃSTWOWY TEATR W GNIEZNIU:

Wrzesnia — „Pieja koguty”

Kina

APOLLO — g. 15.30, 17.30 i 19.30. „W pogoni za sławą”

BALTYK — g. 14.30 „Narzeczona z Turkmenii”, g. 16.30, 18.30 i 20.30 „Nie ma pokąju pod oliwkami” (od lat 18)

MUZA — g. 14, 16, 18 i 20 „Tragiczny pościg” (od lat 12)

RIALTO — g. 16, 18 i 20 „Noc wigilijna”

WARTA — g. 13, 14 i 17 — filmy doku-

CO — GDZIE — KIEDY

mentalne, g. 15, 18 i 20 „Na granicy”

PIAST — g. 19 „Przeżycie”

FOTOPLASTIKON — g. 10-22 „Kraina dawnych Indian”

Radio

PROGRAM II
Fala Poznania 249 m

Wiadomości: 5.05, 6.30, 7.55, 12.04, 17, 18.45 (P.), 21, 23.50.

Koncerty:

5.10 — poranny, 6.50, 12.15 — na swoją nutę, 13 — popularna muzyka symfoni-

czna, 13.15 — utwory na flet i klarnet, 13.30 — dwie suity, 14.10 — rozrywkowy, 14.35 — solistów, 16.20 (P.) — „Na fali melodii”, 17.20 (P.) — muzyka operetkowa, 18.05 (P.) — na swoją nutę, 18.55 (P.) — chóry radzieckie, 20 — symfoniczny, 21.30 — rozrywkowy, 21.45, 22.20 — orkiestra taneczna, 23 — solistów, 23.20 — muzyka dawna.

Audycje inne: 5.55 (P.) — „O czym rolnik powinien pamiętać”, 6.10 — ka-

lendarz radiowy, 6.15 (P.) — „Sprawa jest prosta”, 11.45 — głos mają kobiety, 12.45 — dla wsi, 15.10 — literacka, 15.30 — dla dzieci, 16 — Wszechnica Radiowa, 16.50 — reportaż literacki, 17.05 — korespondencja z zagranicy, 17.45 (P.) — mowa radiowa, 18 (P.) — dla wsi z cyklu „Ojczyźnie plon”, 18.30 — pogadanka pt. „Notatnik czytelnika”, 19.05 (P.) — dla kobiet pt. „Korespondentka”, 19.30 — muzyka i aktualności, 22 — Wszechnica Radiowa.

Sport: 21.26 — wiadomości.

Niedociągnięcia PSS w Nowym Tomyslu

Powszechna Spółdzielnia Spożywców przyjęła obowiązki wypieku oraz zaopatrywania w chleb mieszkańców Nowego Tomysla. Zaopatrzenie to jednak, jak dotąd, poważnie szwankuje. W sobotę, 13 bm., na przykład magazyn był zapełniony chlebem z 60% mąki żytniej, a nie sprzedawano go jedynie dlatego, że w sklepie był jeszcze chleb „Graham”, bułki i pieczywo półciężkie.

Kierownictwo piekarni PSS zarządziło sprzedaż chleba żytniego pod warunkiem, że ludność miasta wykupi najpierw chleb „Grahama”, bułki i pieczywo półciężkie. Plan wypieku chleba z 60% mąki żytniej już bowiem przekroczono, a nie wykonano planu wypieku innych asortymentów pieczywa. Czekający w kolejce przed sklepem od wczesnych godzin popołudniowych ludzie pracy wzbraniaли się jednak przed kupnem narzuconego asortymentu pieczywa, wtedy to — późnym wieczorem zaczęto sprzedawać chleb żytni.

Częściowo niedociągnięcia te tłumaczyć można brakiem dostatecznej ilości mąki. Piekarnia PSS ma zaopatrywać w chleb wyłącznie ludność miejską i odpowiednio do tego otrzymuje przydziały mąki. Tymczasem w tej piekarni kupuje chleb ludność z okolicznych gromad, w szczególności Glinna. Przyłęk i Paproci. Ponadto piekarnia PSS dostarcza chleb do sklepów gromadzkich Gminnej Spółdzielni w Paproci i Jastrzębsku Starym. Mąki jest więc zbyt mało.

Sprawą tą winno się zainteresować co prędzej Prezydium PRN w Nowym Tomyslu.

Franciszek Wachowiak
korespondent „Głosu”

Nowe drużyny sanitarne PCK w Gostyniu

Polski Czerwony Krzyż — Oddział Powiatowy w Gostyniu przystąpił w ostatnim czasie do organizowania na terenie miasta nowych społecznych drużyn sanitarnych PCK.

Zadaniem drużyn jest: walka z chorobami zakaźnymi, walka o wzorową czystość i higienę w zakładzie pracy, udzielanie pierwszej pomocy sanitarnej w nieszczęśliwych wypadkach oraz szerzenie oświaty sanitarnej i propaganda zagadnień zdrowia. Wszystkie drużyny w Gostyniu wyposażono w sprzęt sanitarny. Oddział Powiatowy PCK przystąpi wkrótce przy pomocy miejscowych lekarzy i pielęgniarek Szpitala Powiatowego do dalszego szkolenia członków tych drużyn.

Z istniejących już drużyn najaktywniejszą przejawiają drużyny przy Oddziale Powiatowym PCK, cukrowni oraz Wielkopolskiej Hucie Szkła w Gostyniu.

(E. A.)

23 KRONIKA GRUDZIEŃ

WTOREK
Wiktorii
Słońce w: 8.02
zach: 15.41
Księżyc w: 11.18
zach: —

Przeważnie pochmurno i mgliście z niewielkimi opadami śniegu w południowo-wschodniej części kraju. Nocą temperatura od 0 st. na południowym wschodzie do —7 st. C na południowym zachodzie. Dniem temperatura maksymalna od +1 st. na wschodzie do —4 st. C na zachodzie.

Masowe szkolenie

Przy kołach ZMP w powiecie znińskim powstały 22 zespoły szkolenia masowego, studiujące referaty i uchwały XIX Zjazdu KPZR. Na wyróżnienie zasługują zespoły przy kołach w Międzyrzynie i Marcinkowie Górnym.

Masowe szkolenie na ten sam temat podjęła również młodzież Państwowej Szkoły Ogólnokształcącej w Wolsztynie. Poszczególne zagadnienia opracowują tam klasy: IX, X i XI. Studium potrwa do maja przyszłego roku.

Kazimierski i Antkowiak
korespondenci „Głosu”

Notatnik KULTURALNY

W Boleszynie są już głośniki. W każdym mieszkaniu tej spółdzielni produkcyjnej założony jest radiowęzeł wolsztyński. Razem Boleszyn otrzymał 35 głośników. Tym samym zrealizowano zobowiązania październikowe. (kh)

Dom Ludowy w Boru (powiat wolsztyński) wybudowała sobie gromada. Mieści się w nim: duża świetlica i jedna sala szkolna, w której uczę się klasa VII miejscowej szkoły podstawowej. (WK)

Przed paru dniami w Liceum Ogólnokształcącym we Wrzesznie recytowała Kazimiera Rychełtówna deklamowała wiersze znanych poetów polskich. Młodzież urzeczona pięknymi deklamacjami — jak pisze nam Jerzy Żmuda i Jędrzej Kaczmarek — wręczyła artystce wiązanek kwiatów.

Obwieszczenia

Przymusowe Zrzeszenie Prywatnych Właścicieli Nieruchomości w Poznaniu zwołuje na sobotę, dnia 27 grudnia 1952 r., o godzinie 17, zebranie zwyczajne członków Zrzeszenia do sali „Domu Rzemieślniczego” przy ul. Niezłomnych. Porządek obrad obejmuje sprawy aktualne. Przy tej sposobności przypomina się właścicielom domów i administratorom o obowiązku ciążących na dozorach domowych: zapalania światła na klatkach schodowych od godziny 5 rano do świtu i od zmroku do godziny 22 oraz usuwania z ulic i chodników błota, śniegu i lodu i zabezpieczania ich przed gołolodzieją. K2837

Pracownicy poszukiwani

GŁÓWNY KSIĘGOWY potrzebny zaraz. GMINNA SPÓŁDZIELNIA „SAMOPOMOC CHŁOPIA” W MIEDZICHOWIE POW. NOWY TOMYŚL. K2764

EKONOMISTĘ na stanowisko kier. organizacji i planowania KIER. ZAOPATRZENIA ze znajomością części samochodowych TECHNIKÓW SAMOCHODOWYCH oraz TAPICERÓW — przyjmą ZAKŁADY MOTORYZACYJNE W POZNANIU UL. WAWRZYNIAKA NR 43. Warunki do omówienia w godzinach od 8—16. K2835

Technik dentystyczny, specjalista w pracach stałowych, potrzebny. — Zgłoszenia: Zakład Protezy Dentystycznej Akademii Medycznej, Poznań, ul. Świecickiego 4, II ptr., w sobotę od godziny 10.00 do 12.00. K2827

Inżynierów i techników na stanowiska inspektorów: produkcji betonów, kontroli technicznej betoniarzy i sprzętu (mechaników) poszukują Zakłady Produkcji Elementów Budowlanych w Poznaniu, al. Marcinkowskiego 1. — Objęcie pracy od dnia 1. I. 1953 w Poznaniu. K2832

Referenta inwestycji od dnia 1. I. 1953 r. w VI do V grupie uposażenia poszukuje Powiatowy Związek Gminnych Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” w Nowym Tomyslu. — Warunki do omówienia na miejscu. K2834

Młynarz na stanowisko kierownika młyna potrzebny. — Zgłoszenia: Rejonowe Zakłady Młynów Gospodarczych Leszno Wlkp., ul. Bolesława Chrobrego 15. K2848

Piekarzy zatrudni natychmiast w piekarni Gmin na Spółdzielnią Suchylas. Odległość od Poznania 7 km. Warunki pracy do omówienia na miejscu. Dojazd autobusem lub koleją. 23262gp

Kierownika magazynu branży elektrotechnicznej zatrudni natychmiast Poznańskie Przedsiębiorstwo Elektryfikacji Rolnictwa, Poznań, ul. Wawrzyniaka 1—7. K2847

Silny inżynierjono-techniczny na stanowiska inspektorów w Dziale Inwestycji i Remontów zatrudnimy. — Zgłoszenia: Wojewódzki Związek Gminnych Spółdzielni „Samopomoc Chłopska”, Sekcja Personalna, Poznań, plac Wolności 18. K2841

Wolne posady

Pomoc domowa (bez prania) poszukuje Poznań Grobla 18 frzyjer. 18785g

Szuka posady

Ogrodnik kwiatowy — warzywny poszukuje pracy w zakładzie państwowym lub prywatnym. Oferty Głos Wielkopolski dla 18803g.

Nauka

Tańców szybko — przystępnie ucze Poznań Mickiewicza 27 m. 7. 18588g

Posiadam znajomość języków: francuskiego, angielskiego, niemieckiego. Oczekuję propozycji Oferty Głos Wielkopolski dla 18774g.

Tańców ludowych nowoczesnych wyczuja: Szczurkówna — Szczurek Poznań Marcin-kowskiego 2a. 18776g

Krawcowa przyjmie uczennice praktykante zamieszkała w domu. — Oferty Głos Wielkopolski dla 18951g

Sprzedaże

Naszyjnik i kolczyki brylantowe czarny materiał na piersi opoel na ubranie i dywan korzystnie sprzedam — Poznań Dąbrowskiego 1 i galeria. K2817

Parcele — Wille — Kamienie — Domek sprzedam — Union — Poznań Nowowiejskiego 9. 17719g

Pianina fortepiany i fisharmo nie sprzedaje oraz remonty strojenia Bettine Leszno. 23072p

Fortepian koncertowy „Blüthner” sprzedam Poznań Jankowskiego 29, m. 7. 18677g

Barak mieszkalny oraz warsztatowy sprzedam lub zamienie na parcelę w Poznaniu. Oferty Głos Wlkp dla 18790g.

Maszyna do szycia Singer — sprzedam Poznań Za Bramką 13, m. 9. 18770g

Radio z adapterem, szafkowe ptytami wózek dla laiki sprzedam Poznań Rokossowskiego 45, m. 5a. 18772g

Radio materiał czarny na piersi damski — okazynie sprzedam Poznań Dąbrowskiego 122, m. 6. 18783g

Rowerek 2-kolowy na 4—6 lat sprzedam Poznań Małeckiego 27 m. 6. 18777g

Warsztat tkacki do wyrobu szalików sprzedam Poznań Nowowiejskiego 21 suterna. 18778g

Maszyna do szycia z podłożnym członkiem sprzedam — Poznań Matejki 68, m. 2. 18789g

Gospodarstwo 65 mórg blisko Poznania z 4-ym martwym inwentarzem z powodu starości choroby sprzedam lub oddam w dzierżawę. Zgłoszenia: Orpiski Poznań Madzińskiego 4, m. 8. 18799g

Kamienie, wille, idealne części domki ośrodami wolnymi mieszkaniami terenami ogrodnictwa sadownicze częściowo zabudowanymi gospodarczymi bieżącą wodą (trów — rzeka) na powierzchni Poznania na dalsze się na ogrodnictwo hodowlę bobrów drobiu. Zaręka poleca poszukuje: Hinz Poznań Piekary 19. 18784g

OGŁOSZENIA DROBNE

Rowerek 3-kolowy sprzedam Poznań Kniwskiego 27 m. 6. 18773g

Dywan pluszowy 2 X 3 sprzedam Poznań Gwardii Ludowej 21 m. 3. 18749g

Kury (włoszki) sprzedam, Poznań Szczanieckiego 7a, m. 2. 18740g

Konia na biegunach obciążonego skórą sprzedam Poznań Gwardii Ludowej 46 m. 3. 18739g

Motory elektryczne pierścieńniowe na prąd zmienny z rozrusznikami 5/2 oraz 6 KM sprzedam Poznań Szymańskiego 7 m. 5. 18733g

Materiał brazyowy na kostium okazynie sprzedam — Adres wyskaże Głos Wlkp. nr 18752g

Rowerek 2-kolowy na balonach sprzedam Poznań Grunwaldzka 111, m. 1. 18751g

Prostownik selenowy 24 V sprzedam Oferty Głos Wielkopolski dla 18749g

Bufet stołowy czworokątny, rozkładany 6 krzeseł sprzedam Poznań Libelta 13 m. 2. 18748g

Wózek (auto) sprzedam Poznań Gwardii Ludowej 59 m. 5. 18807g

Serwis obiadowy (złoty brąz) sprzedam Poznań Siemiradzkiego 11 m. 7. 18801g

Kupna

Domek jedno lub dwurodzinny z ogrodem od 1/2—5 ha kupię Oferty z podaniem ceny do Głosu Wlkp dla 18819g

Samochód ciężarowy kupię. Oferty Głos Wlkp dla 18844g

Miernicze instrumenty (Wild Zeiss inne) oraz przyrządy (statyw taśmy stalowe, podziałki itp.) kupimy Poznań 1 skrzyka pocztowa 63. 18727g

Gospodarstwo 3—10 ha kupię Oferty z podaniem ceny do Głosu Wielkopolskiego dla 18707g

Gospodarstwo ziemie parcele do 20 000 zł kupię — Oferty Głos Wlkp dla 18713g

Obiektyw fotograficzny z migawką do kamery 13 X 18 silna światła 3.5—4.5 kupię Oferty Głos Wlkp dla 18716g

Złoty łańcuszek z medalikiem kupię — Oferty Głos Wielkopolski dla 18717g

Prostownik z 220 V na 220 V kupię Poznań Ratajczaka 49 m. 2. 18746g

Handlowe

Kawa — Upalamy farbowo każdą ilość Mielimy korzenie Palarnia Poznań Szewska 7. 18004g

Dnia 19 grudnia 1952 r. zmarł po długiej chorobie, opatrzony Sakramentami św., śp.

dr med. Stanisław Meyser

Pogrzeb odbędzie się dzisiaj we wtorek, 23 bm., o godzinie 15, z kaplicy cmentarnej Bvdgoszcz — Czyżkówko.

W głębokim smutku pogrążeni żona z synami

Smukała pod Bydgoszczą. K2851

Zamiana

2 1/2 pokoju z kuchnią, łazienką, samodzielną Ostrorog, zamieniam na mniejsze. Oferty Głos Wlkp dla 18718g.

3 1/2-pokojowe z wszelkimi wygodami (willowe) zamieniam na mniejsze Oferty Głos Wielkopolski dla 18796g

Wolne lokale

Uczennice szkolną przyjmie na wspólny pokój starsza samotna. — Oferty Głos Wielkopolski dla 18742g.

Wyniki? - Już notuje...

Sprawozdawca finałowego meczu piłkarskiego o Puchar Polski zdołał w tej dwudziestotysięcznej ciżbie ludzi, zgromadzonych na stadionie Wojska Polskiego, dostrzec bardzo miły obrazek. Kiedyś z głośników radiowych dowiedzieli się, że przed trybuną znalazł się entuzjasta piłki nożnej wraz z dzieckiem w wózek, szczególnie otulonym, tak iż maleństwu wystawał tylko nosek na wierzchu, wtedy, no, zrozumiałe, każdy z nas musiał uśmiechnąć się serdecznie. Jakież bowiem to musiał być mecz, skoro tatuś zabrał z sobą dziecko?

Podobny entuzjazm publiczności widzieliśmy ostatni raz w Poznaniu w 1948 roku, gdy Warta zdobyła mistrzostwo Polski w piłce nożnej. W niedzielę, gdy na stadionie Wojska Polskiego rozegrywał się końcowy gwizdek, 25 tysięcy ludzi wstało z miejsc i z odkrytymi głowami na mrozie śpiewało ulubionym kolejarzom „sto lat, niech żyją nam”. Następnie drużynę zwycięzców porwano na ramiona, ustawiono się w węża, którego głowę stanowił Wołosz, obejmujący czule wielki i piękny puchar Polski i cała kawałkada ruszyła triumfalnie wokół boiska stadionu. A wszystko to wśród wiatów, radosnych okrzyków, przenikliwych głosów trąb, klarnetów, rogów myśliwskich, piszczałek i innych wszelkiego rodzaju instrumentów, które przemysłowi kibice przywieźli pod płaszczykami na boisko...

Wielka gra

Tak nazwano finał Pucharu Polski. Piękne to było widowisko. Jak na ciężkie warunki boiska. (Łódź i śnieg) grano szybko, a wiele gorących momentów podbramkowych dało powodni tak pożądaną rozgrzewkę. Mimo przewagi wojskowych nie udało im się do przerwy zameldować w bramce rywali, gdzie znów po długiej przerwie stanął postrach napastników, zasłużony mistrz sportu — Henryk Borucz.

W przerwie toczą się gorące dyskusje kibiców.

— Widziałeś pan, jak wojskowe chłopaki chodzą? Na medal, to znaczy na puchar, panie szanowny. Wiadomo, w stukaniu oblatane. Tylko im Kuchar w przerwie celowniki nastawi, zobaczy pan.

— Spokojna głowa. Nasze kolejarze też nie Florki. My gramy dopiero od połowy. Chłopaki rozkład jazdy z rekreacji mają, para w kotłach jest i ruszą na gwizdek co do minuty. U kolejarzy gront to planowy rozkład... przeciwnika. Uważasz pan...

Tu interesująca rozmówka została przerwana gwizdkiem sędziego. Kolejarze ruszają „pełną parą”. Atak za atakiem. I nagle Wesołowski pędzi skrzydłem, podjeżdża pod bramkę, celny strzał i piłka trzepoce w siatce wojskowych.

CWKS-owi i wszystkim ze-

społom w całym kraju życzymy powodzenia w nadchodzącym roku, podniesienia poziomu i umiejętności piłkarskich.

Trzeba tylko, by opiekunowie i trenerzy piłkarzy naszych stale pamiętali o wychowywaniu nowych, młodych zawodników, których szeregi oby stale rosły i zasiały najlepsze drużyny.

Mamy coraz zdrowszą i silniejszą młodzież, przybywają

Entuzjazm niebawem, wiwaty.

Fruwają kapelusze

Sąsiad - kolejarz wyciąga spokojnie zegarek.

— 13.05 i 1:0 — w porządku — i patrzy filuternie w oczy kibica wojskowych. Puchar już leci, tylko spokojnie, bez wysiadki.

Na boisku tymczasem tempo wzmogło się jeszcze. Sąsiad próbuje wszystkich możliwych kombinacji z Szymborskim, lecz obrona kolejarzy gra spokojnie, „wysiadki” nie ma. Pod koniec znowu kolejarze atakują. Łącz, Szularz czy Kobylański są dosłownie o krok od bramki, jednak śliski teren uniemożliwia oddanie celnego strzału.

Wreszcie koniec meczu. Następują opisane na wstępie uroczystości. Mój kolejarz wyciąga zwykłą gwizdawkę przetokową i włącza się do spontanicznego, jedynego w swoim rodzaju koncertu zwycięzców.

A obok klaszcze zawzięcie... kibic CWKS-u. Tak też musi być, bo prawdziwy entuzjasta sportu zawsze lojalnie przyzna wyższość lepszemu. Widzimy więc jakim zainteresowaniem cieszyło się to spotkanie wielkich rywali wyłonionych spośród 6 tysięcy zespołów piłkarskich uczestniczących w rozgrywkach pucharowych.

Zdobywcy Pucharu Polski — Kolejarzowi z Warszawy przesyłamy tą drogą najlepsze życzenia, gratulacje i zapewnienie, że szczerze pragniemy zobaczyć mistrza Polski na 1952 rok wśród zespołów I Ligi Państwowej po czekających go bojach w II Lidze.

CWKS-owi i wszystkim ze-

nam stadiony, produkujemy dobry sprzęt sportowy — słowem tylko czerpać z tego wszystkiego oburącz i ochożczo, a sport nasz wzniesie się na nieosiągalne dotąd wyżyny.

Do 9 stycznia

czasu już nie dużo, a zadanie bardzo poważne. Oto liga koszykówek ma już swych czterech finalistów. Są nimi: Stal - Poznań i Włókniarz z Łodzi z pierwszej grupy oraz CWKS - W-wa i Spójnia Gdańsk z drugiej. Te zespoły czeka w styczniu to właśnie bardzo poważne zadanie. Polega ono na wywalczeniu najlepszego według możliwości (a czasem też szczęścia) miejsca w końcowej tabeli. Każda z tych drużyn ma zapewnioną... czwartą lokatę. Chodzi teraz o pierwsze trzy miejsca. Kto je zajmie?

Zostawiamy to pytanie bez odpowiedzi, gdyż każdy z tych czterech zespołów posiada swoje wartości i zalety. One to zdecydują w styczniowych potyczkach o kolejności miejsc.

Poznańska Stal przegraną swą w Krakowie z Gwardią (50:70) nasuwa nam pewne uwagi, które, sądzimy, warto wypowiedzieć. Rozumiemy dobrze, że Stal, zapewniwszy sobie czołową pozycję w tabeli swej grupy, nie przywiązywała do krakowskiego meczu specjalnego znaczenia. Ale my patrzymy na to inaczej. Prawdziwie dobry zespół sportowy nie powinien nigdy lekceważyć rozgrywek, gdyż obniża to morale drużyny, „rozkleja” zawodników, słowem — nie wróży nic dobrego. Chyba, że Krakowianie byli drużyną lepszą. Ale wtedy mamy prawo zapytać: co to było? Czyżby spadek formy, wyczerpanie lub brak kondycji? Bo jeśli tak, to (9 stycznia bliski), trzeba bez zwłoki poprawić kondycję i formę. Czasu nie dużo.

Swoją drogą, kiedyś w niedzielę wieczorem słuchali z radia wiadomości sportowych, zaintrygowało nas zdanie katowickiego sprawozdawcy. Powiedział on mianowicie, że spotkanie towarzyskie w koszykówce między powracającą z Krakowa poznańską Stalą, a reprezentacją Katowic — było widowiskiem dotąd na Śląsku nie oglądanym. Była to koszykówka, w najpiękniejszym wydaniu, zagranica poznaniaków zachwyciła katowicką widowiskowość.

My dobrze wiemy, na co stać chłopców z poznańskiej Stali i dlatego radzimy im nigdy nie rezygnować z walki, nie ustępować, choćby szło... jak najlepiej. Tego wymaga rzetelność i ambicja w sporcie. W tym też leży źródło trwałych sukcesów.

Uratował się

przed spadkiem z koszykowej ligi poznański Kolejarz po zwycięstwie nad warszawskim AZS-em (55:45). I musieli poznaniacy zwyciężyć, gdyż w razie porażki mogli znaleźć się nisko, niziutko w tabeli... Za to w sytuacji bez wyjścia znajduje się ostrowski Kolejarz po bardzo wysokiej przegranej w Łodzi z Włókniarzem (47:95).

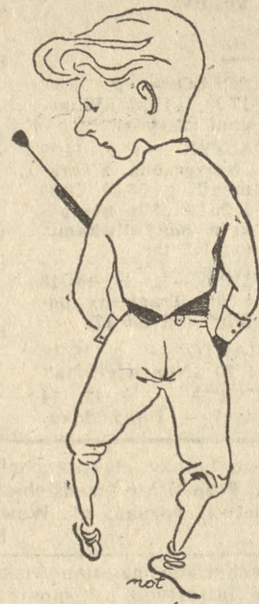
Tabele obu grup są zresztą bardzo przejrzyste. Zobaczymy: od 5 do 8 miejsca walczą będą Kolejarz (W-wa), Gwardia (Kraków), Kolejarz (Pz) i Spójnia (Łódź). Cztery pozostałe drużyny to kandydaci do spadku: OWKS - Lublin, Kolejarz-Ostrów, Ognio-W-Kraków i AZS-Warszawa. Poczekajmy zatem do styczniowych rozgrywek. Zobaczymy, co nam one przyniosą.

Boks pierwszej ligi i klasy wojewódzkiej

Pięściarze I ligi bokserskiej, po rozegraniu w ubiegłą niedzielę jedynego spotkania pomiędzy dwoma rywalami gdańskimi: Gwardią i Kolejarzem, dojechali do półmetka.

Derby dwóch silnych reprezentantów Wybrzeża przyniosły ciężko wywalczone zwycięstwo Kolejarzom 11:9.

Dzięki temu wynikowi mamy rzadko spotykany układ w tabeli. Pięć zespołów: OWKS (Lublin), Gwardia (Gdańsk) i Warszawa, Kolejarz (Gdańsk) i Stal (Cho-

STANISŁAW WASIK

(Stal) Poznań

dobrze zapowiadający się zawodnik, który startuje w szermierce dopiero rok.

rzów) idą krok w krok, mając na koncie po cztery plusowe punkty. Dzieli ich tylko różnica indywidualnych walk. Świadczy to o bardzo wyrównanym poziomie naszej ekstraklasy.

Ponad poziom tych drużyn wysunęli się nie pokonani do tej reprezentacji CWKS: Legitimują się oni 10 punktami i stosunkiem walk 66:32.

Czy w drugiej kolejce spotkań nie potknie się lider tabeli na jednym ze swych przeciwników, z których wszyscy ostrzą sobie zęby, by urwać punkt wojskowemu?

Pod złą wróżbą rozpoczęły się finałowe walki o mistrzostwo klasy wojewódzkiej. Spójnia - Kalisz widocznie w obawie przed klęską wołała zrezygnować z meczu i po prostu... nie przyjechała do Poznania. Kolejarz zainkasował więc punkty bez walki, wygrywając 20:0.

W grodzie Kopernika — To runiu u swej imienniczki gościła poznańska Gwardia. Go gospodarze wygrali pewnie i wysoko 15:5. OWKS we Wrocławiu zaprosił do siebie drużynę GWKS z Łodzi, którą pokonał 12:8.

Bardzo ożywiony ruch panuje u pływaków. W spotka-

Na Cyrli odbywają się codzienne treningi biegaczy węgierskich, niemieckich i polskich, którzy przygotowują się do Zimowych Akademickich Mistrzostw Świata. Na zdjęciu: trener polski (z lewej) Kobylński i trener węgierski Kowarę poprawiają błędy przebiegających zawodników. CAF — fot. Wł. Werner

nię o Puchar Miast AZS-ów we wstępnym boju gdańszczanie rozprawił się gładko ze Szczecinem 79:64.

Dwukrotny sukces mają do zanotowania reprezentanci Katowic. Zwyciężyli Kraków 78:54, a Wrocław 79:50. Trzecie wreszcie spotkanie towarzyskie Stal — Wrocław — Budowlani — Wrocław zakończyło się 65:56.

Nie dopisała aura hokeistom

Pogoda znowu splotała figla, gdyż z wielu torów „uciekł” lód. Rozegrano tylko kilka spotkań. Kadrowiczę trenującą pilnie na Torkacie, przygotowując się do meczu z Finlandią. Część naszych „repów” przebywa w Berlinie, gdzie w dniu dzisiejszym zmierzają się z czołową NRD.

Niespodziankę sprawił byt goski Kolejarz, bijąc Włókniarza z Łodzi 5:4. Jednak już w meczu z Gwardią — Bydgoszcz łodzianie zrehabilitowali się, wygrywając 4:3. OWKS z Bydgoszczy uległ Budowlanym — Opole 4:6. Lotnicy w stolicy rozgromili Gwardię — Kraków 10:3. Zemścili się natomiast gwardziści z grodu podwawelskiego na nowicjusza — krakowskim Włókniarzu, któremu załadowali 14 bramek, tracąc 3. Mistrz Polski CWKS i tym razem wygrał z Unią z Krynicy w stosunku 5:1.

Szermierzy na planszy coraz więcej

lecz nie w takiej ilości, by można powiedzieć, że podaża my w żywym tempie ku umasowieniu. Za mało zrzeszeń propaguje tę dziedzinę. Stal, AZS, GWKS i jedyny reprezentant prowincji Kolejarz (Śleszew) — to zbyt mało.

Walka o palmę pierwszeństwa w szpadzie toczyła się między zrzeszeniami AZS i Stalą. Pawlaczyk (Stal) dorzucił do mistrzowskiego tytułu we florecie drugi, zwyciężając bez porażki w szpadzie. Na drugiej pozycji znalazł się Zielnik (AZS) przed Szymtem (Stal). Mistrz wojewódzki w szabli Łuszcz

PANKRACY PAWLACZYK
Stal (Poznań)
mistrz indywidualny wojew. na rok 1952/53 w szpadzie i florecie

(GWKS), aczkolwiek z trudem, powtórzył swój sukces w bagnecie, zajmując pierwszą lokatę z pięcioma zwycięstwami przed swym kolegą klubowym Karpińskim (cztery zwycięstwa).

Zespołowo we wszystkich rodzajach broni mistrzem wojewódzkim został AZS 73 pkt, przed Stalą 67 i GWKS 23. (p)

NIEDZIELA W CYFRACH

Piłka nożna

o Puchar Polski
Kolejarz — CWKS 1:0

Koszykówka

GRUPA I

Gwardia Kraków —
Stal Poznań 70:50
OWKS Lublin —
Kolejarz Warszawa 58:65
Włókniarz Łódź —
Kolejarz Ostrów 95:47

TABELA

1. Stal Poznań	10 2 544:500
2. Włókniarz Ł.	10 6 595:518
3. Kolejarz W-wa	10 7 574:568
4. Gwardia Kr.	10 5 509:454
5. OWKS Ł.	10 2 434:508
6. Kolejarz Ostr.	10 1 477:585

GRUPA II

Kolejarz Poznań —
AZS Warszawa 55:45
CWKS — Spójnia Łódź 62:39
Spójnia Gdańsk —
Ogniwo Kr. 52:47

TABELA

1. CWKS	10 9 592:432
2. Spójnia Gd.	10 6 548:508
3. Kolejarz P.	10 5 488:503
4. Spójnia Łódź	10 5 520:571
5. Ogniwo Kr.	10 4 498:524
6. AZS W-wa	10 1 470:578

KLASA WOJEWÓDZKA
Kolejarz Ib Ostrów —
Kolejarz Leszno 52:34
AZS — Kolejarz Ostrów 41:26
AZS — Kolejarz Gniezno 41:29

MISTRZOSTWA JUNIORÓW

AZS — Stal 32:27
Stal — SKS Lic. Pedag. 2:0
w. o.
Ogniwo — Unia 50:26
Ogniwo — Gwardia II 38:22
Gwardia I — SKS TBTK 55:25
SKS Antoninek —
SKS Start 4:62

ZAWODY TOWARZYSKIE

Gwardia Poznań —
Stal Zielona Góra 36:44
Górniki Zabrze —
Stal Poznań 46:51

Pięściarstwo

I LIGA

Kolejarz Gdańsk —
Gwardia Gdańsk 11:9

TABELA

1. CWKS	5 10 66:32
2. OWKS Lublin	5 4 53:45
3. Gwardia Gd.	5 4 50:50
4. Gwardia W-wa	5 4 48:52
5. Kolejarz Gd.	5 4 44:56
6. Stal Chorzów	5 4 37:63

KLASA WOJEWÓDZKA

Kolejarz Poznań —
Spójnia Kalisz 20:0 w. o.

WALKI TOWARZYSKIE

Gwardia Toruń —
Gwardia Poznań 15:5
Kolejarz Szczecin —
Gwardia Ib 14:6
OWKS Wrocław —
GWKS Łódź 12:8

Siatkówka

Final Wojewódzki
o „Puchar Polski”

KOBIETY

Kolejarz — AZS 2:1
AZS — Budowlani 2:0
Kolejarz — Budowlani 2:0

MĘŻCZYŹNI

AZS — Stal ZISPO 2:0
Spójnia — Gwardia 1:2
AZS — Spójnia 2:0
Stal — Gwardia 2:1
AZS — Gwardia 2:0
Spójnia — Stal 2:1

Hokej na lodzie

Włókniarz Kraków —
Gwardia Kraków 3:14
Lotnik Warszawa —
Gwardia Kraków 10:3
Kolejarz Toruń —
Włókniarz Łódź 5:4
Gwardia Bydgoszcz —
Włókniarz Łódź 3:4
Budowlani Opole —
OWKS Bydgoszcz 4:6

Pływanie

AZS Gdańsk —
AZS Szczecin 79:64
Stal Ib — Wrocław —
Budowlani Wrocław 65:56

Słowo o czarnej zimie

Powiedzenie to ułarło się dość powszechnie po wojnie, przede wszystkim w poznańskim. Od siedmiu czy ośmiu lat narzekają zwolennicy sportów zimowych na niktę opady śnieżne i trwale odwilże. Narciarstwo, łyżwiarstwo i saneczkarstwo nie może się normalnie rozwijać, gdyż rzadkie okazje uprawiania tych sportów hamują ich rozrost i masowość.

Twierdzi się ogólnie, że Włókniarska leży od iakiegoś czasu w małośnieźnym pasie, rozciągającym się w przybliżeniu (jeśli o długość chodzi) od Berlina aż po Kutno, a szerokości od Bydgoszczy do Ostrowa. Pozostawmy to meteorologom.

Chodzi natomiast o wykorzystanie tych czarnych

zim w sposób zastępczy, by nie stracić nic z gotowości fizycznej, sprawności, siły i zdrowia. Dlatego tak ważna codzienna gimnastyka, długie spacer, ćwiczenia w halach, higiena osobista i te wszystkie elementy, które nieodłączne są od kultury fizycznej — powinny wypełniać wolne w ciągu dnia godziny.

Sportowicze (i każdy dbający o zdrowie) nie może ze swego codziennego kalendarza imprez sportowych wykreślić tych sposobów utrzymania kondycji.

Piszemy o tym, gdyż utyskiwania na brak śniegu czy lodu do utrzymania formy sportowej w nierzynie nie przyczynia.

I stąd to słowo o czarnej zimie oraz kilka naszych zaleceń. t.h.n.